

۱۳۳۳ شمسی
 حصه قطرمول ارضا
 قریب بروود
 ۱۴۸۴ م از ۲۰

الرحمن حصه کس
 محمد ق ن

ثلث مصری مثلا عدد ۳۳۳
 پنج حصه را طرح نمودیم صد فانه
 صد را بد حصه کردیم نه را
 انداختیم ده فانه را در
 خانه اول انداختیم
 و همچنین ده را تصغیف
 کردیم ۲۰ شد در سوم
 و هر دو را جمع کردیم ۳۰ در
 چهارم و همچنین جمع کنیم تا خانه
 تمام شود و در وسط خانه لفظ الله و در پشت لفظ الله
 نظم بر آن است

عزیز مطاع
 ۱۱۰
 ۹۱

۱۶	۱۳	۱	۳
۵	۲	۱۵	۱۲
۴	۷	۱۰	۱۳
۹	۱۱	۸	۶

عدد القوه
 ۴۱۷۰۹

نویسنده این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

۱۰۷۳۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه پنج رساله خواجہ روح بن ابی بکر
 مؤلف: میرزا حسن - احادیث و احکام
 موضوع: اخلاق و تصوف
 ۱۲۵۱۲

شماره ثبت کتاب: ۸۷۱۷۲

بازدید شد
 ۱۳۱۵

خطی «فهرست شده»
 ۱۲۶۱۲

روى انه سعيد بن المسيب اخرج رجل من مؤمنين الى مؤمنين بالثبوت على الله وسلم فقال اهل الكعبة
 جابا ما غلب على احد قط فطرقه طرف سوط ولا على علي واكثرها ما جعل ولا دخل به احد على سوط
 فاصابه شر ولا فزى سفيته فاصابه شر ولا يصافه احد في رقة واصابه شر ولا يصافه احد
 فقال سعيد ومن في ذلك يا خلق الله فقال هات الفداخ والعطاس واكتب هذه الاسماء
نقل بسم الله الرحمن الرحيم كل ذي ملك فهو لك لله وكل ذي قوة فضعيف عند الله
 وكل جبار فضعيف عند الله وكل ظالم لا يحصيه من الله يا اعداء حامل كتابي هذا يا احبة
 من الانس والجن والشياطين والعفاريات المتمردين خاتم سليمان بن داود على
 افواهكم وعصا موسى على اكنافكم وخيركم بين اعينكم وشرككم تحت رجليكم ولا غلب
 الا الله وحامل هذا في حوز الله المانع الذي لا يذل من اعزبه ولا ينكس من استتره
 من تواضع من الامنين لا تخاف دركا ولا تخشى
 لا تخف انك انت الاعلى وخاف ان تنزعك اسرع واري اللهم اخطاط طامع
 هذا واستر لبيرك الوفي المحصين في ليله وفنار وطلعه وقران الذي نشر
 به اوكياك المتقين من اعدائك الكافرين اللهم من عاداه فداه ومن كادك فكله
 ومن نصب له فخاخا فاطفه نار من ارا دبه عداوة وشتر اوفقه عنه كل كبر
 وهم وضيق ولا تحمله ولا يقي ولا يطيق انك انت الحق الحق وطلعت على سائر الملوك والامراء
 من الفضل الثاني عشر من شمس المعارف النبوية
 الفصل ٩٢ في اسمه ثم نافع هذا الاسم جليل الجامع والسر العظيم الشافع فيه شفاك
 ومعافاة كل مبتلي ومن اكثر من ذكره في حاله صر عافاه الله منه فان كان صا
 صادقا وظا على ذكره الملك نوافقه بعض عوالمه ماصع بيده على ضرره
 ضرره وكذلك من وضع مريجة فزامة فضة والفضة شره لا يخرجه من بهر مصل
 الا عافاه الله تكاسنه الا ترى انه يناسب اسمه تعالى ويحافظ ويصلح ذكر الملك
 عبد العزيز واسماء حرمته لبيك الى اسمين جليلين وهما الله شافي ويبلغ ان يلبس
 على سطح المربع بعد اربع جهات فورا ثم ينزل من القرآن يا هو شفاء ورحمة للمؤمنين
 ويصلح ذكر الملك كان اسمه فاسم عنه اهل الاقارب لمربع شريف يوضع في مثل
 في شرفه فحامله يرى العجب العجيب
 صنع الله نعم به من استعمله
 الباطن والظاهر قد برهن
 من الاسرار المخزونة للمع

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content.

اعلم وفقك الله هذا السر المصون والكلمة المخزونة

[illegible][illegible]

وهذا على رأي جماعة القدر السابقين
استنوع القدر وغيره وأما على رأي أهل الجليل
ففي هذه التفسير **أهبط فشد** نارية يا
ابن يوسف طبع الشرى بأعدا دلي
بحر تسفط من قسمة الهواء وخلع من جميع
تكنة السرائر والهواء الكرم في آدم عليه
وسم الماء والزراعي الكرم في حواء أصل
فأخرجت نارية تصلح للقبول عند الملوك
والسلاطين وأما هذه الآية **فشد**
في أصل البروج النارية وأخرج الهواء

74

الاخر من الحروف وهي الحروف الرقعية ومن المكنونة ومن غيرها السفلية
 ومن دلاله انما يثبت الحروف والمكنونة اصوات ومن غيرهما اصوات
 تترك واصوات لا تترك لكن تغفل وهي الاثنا عشر
 وهي مثل الرقم معروف على الاصطلاح وقد يكون بالاعداد مثالي
 ذلك اذا اردت ان تقول لاني انا احبك فتقول له انا
 تمانه اثنان عشر وان هذا في الاعداد والاكثراف باصوت
 على غير ما المذكور في هذه الكلمة يعني ان تعرف له ما يجب من ثمة
 واحدة بحيث اراك ويسمى وتقول له امك ثم تعرف انثوي
 وتقول له امك او ثمة ان اردت ان لا تعرف ما هي
 التي خرجت هل تعلم ستنام لام تعرف له عشر بقية فانه نفهم
 عنك انك تطلب له احبك وانما المضمحل في نحو انا ولد اوكرا
 فافهم ذلك **فصل** فاما الحروف الرقعية فكلية على اكثر الاصطلاح
 في الصور الاخر ولا يثبت ولكن اراد ان احكم لك امر وتب
 سهل الماخذه والسهل ولا يرسم في هذه الادوار من
 الحروف الرقعية سوى هذه الحروف العربية على احكامها بل الحروف
 والشرق فاما الماخذه في طبائع الحروف المرقومة مما وقت لك او
 اردت ان تعلى بها شيئا وانت لا تعرف طبائرها العرفية
 التي هي يدرك كالمكتسب فانظر في ذلك العلم ليس من الطراف
 والسطح في اقلهم اوجهم ثم اسموا حكم على ذلك العلم بطريق ذلك
 الموضع وهو فهمي ذلك كنه وان كان من الامم انما هو في قوله وانما
 بالمشخص فاحكم على ذلك العلم علاج وانما هو في قوله وانما حلت الحق
 والحال وادرت ان تغفل به فانظر في طبائع الممراد والامر ثم

[illegible]

A close-up, vertical view of the fore-edge of a very old, thick book. The pages are heavily aged, discolored (yellowish-brown), and show significant wear, including staining and fraying. The binding material, likely dark leather, is visible along the right edge.

الذي يكتب به خاصه فانه يفعل كسب طبع ما يكتب به فبعد الذي
 يفعل لا كلام المحمود فاعلم ما كتب فخور ان كبد من نبتك مثل هذا
 الاسرار **فصل** اعلم ان ترتيب في الطب المرفود الترفه
 عاين ترتيب معزود ترتيب مزدوج فالمفرد الترفي ابيج
 ده وزح طي ك ل م ن س س ع ف ص ق ش
 ت ش خ ف ض ط غ و اما ترتيب المفرد الترفي هكذا
 ا ب ج د ه و ز ح ط ي ك ل م ن س ع ف ص ق ش
 ق ر ش ت ش خ ف ض ط غ س و اما المزدوج
 الترفي فترتيب هكذا ا ب ت ش ج ح خ د ذ ر س
 ش ص ض ط ط غ ف ق ك ل م ن د ه ل ا و
 المزدوج الترفي فترتيب ا ب ت ش ج ح خ د ز ر ط
 ظ ك ل م ن ص ض ع غ ف ق س س ش د
 ل ا ي فترتيبها على المذهب والترتيب **فصل** في طبه خوف
 المفرد الترفه الترفه خوف الحماره ا ه ط م ف ش ش الباردة
 ب و ن ص ت من البياض ذك س ق ش
 ط الرطب و ج ل ع ر خ غ **فصل** في طبه خوف المزدوج
 الترفه الترفه خوف الحماره ا ه ط م ف ش ش الباردة ب و
 ن ص ت ط البياض ذك ص ق ش غ الرطب و ج ل
 ع و خ س **فصل** في طبه خوف المزدوج الترفه الترفه خوف
 الحماره ا ج د ش ط ق ن الباردة ب س ح ر ص ع ك ه
 الباردة ش خ ز ض غ ل و الرطب ت د س ط ف م ي
فصل في طبه خوف المزدوج الترفه الترفه خوف الحماره

عليه السلام
 في الطب

ا ج د ش ط ق ن الباردة ب س ح ر ص ع ك ه الباردة
 ش خ ز ض غ ل و الرطب ت د س ط ف م ي **فصل**
 في طبه خوف المزدوج الترفه الترفه خوف الحماره ا ج د ش ط ق ن
 ش س الباردة ب ت ح و ك ص ف ه و الباردة ش خ
 ز ل و و الرطب ت د ط م ع س ي و لم تذكر الام الحالف
 لانه من خوف المكره فليذكرناك وانه جعل بينا من اجل الصورة
 واما من وضعه لسه اذكره فانه راس الحماره و فيه لا
 في راس حماره و فيه لا راس **فصل** واما كسب الحماره فانه
 و من مثل النازل صارت طباها طابع النازل المتوجه بالنازل
 طاهه والرات التي رسمناها وكذلك يطبخ كل من ذكره فبا و فضايقه
 و هو و فترتيبها على طبه فافق اعلم ان يسم كل
 من الكلام المطر المكره لا مرة الوقت الذي يسمه الترفه الترفه الترفه
 كسب خوف فاعلم ذلك على ما سطره **فصل** واما كسب الحماره
 باطراف المفرد و من الحماره المزدوج عند العلماء المرات
 ا ج ل م ن ص ت ش د ه و ح ر ط م طوم القوافي مالا و زان
 ان كان شعرا و لغيره الا و زان ان كان بلاغا و خطابه و اما كسب الحماره
 هو المكره ما عالم و انظم و آثره ضوى من تولد منه و منفعة
 كان العمل بالاصل الذي هو فاعلم من فعل كسب قولى في التاثيرات
 المظنونة من الذي هو من فعل كسب فاعلم بقوى قوه العمل فكان
 المزدوج انظم انظم فاعلم انما طروف المفرد و من المزدوج
 فافهم ما ذكره **فصل** في الطب المرفود الترفه الترفه من مراتب
 الحماره المذكوره على الريح و اما نال السنين لطالب كيفيته

ظ
 خ

و من ذلك على ما سطره
 بطريقه اخرى و يكون فيها

و لما تخلفنا في الاقليم ابرونا ان بين طباع الاقاليم والجمهرات
المفردة والمشتكره فاذ وقع لك فلم تميز العمل به فالطريق
الاقليم الذي وضع فيه فاحكم عليه بوجهه في ذلك الاقليم
وطبعه كوكبه و هي سبعة اقاليم الاول رطل والى المشتري
والثاني لمرنج والاربع للشمس و هي من الزهرة والناسوس
لنطار ووالسابع للفر فاحكم على القلم كطبائع هذه الدوائر
وان نسبت ذلك القلم الى الجهات كالجنوب والشمالي والشرق
او الشرق او ما بين كل واحد منها فانبأ طباعه كوكبه
واحكم عليه بها ما انبت فامش به بك القلم على طباع المراتل والذ
رسم به وقله انظر ما ينظر لك ذلك الطبع من البروج والكواكب
السائرة واذ قد ذكرنا هذا فلابد ان نذكر طبائع ما ذكرنا
من الدوائر فان رطل بارو يابس وكذلك دني
الجزر وهو في موضع من لام الف عجب ما تعلية علم
وهو على الصنف وانا اراهم لك فتمنا راس لا دني ونب
فانك بداته من اعلى المطر حتى ومنها دني لاراس
دني ومنها راس دني لاراس دني ومنها راس
راس لا دني دني واما المشتري فحار رطب وكذلك راس
الجزر في موضع من لام الف وقد رسمناه واما المرنج فحار
يايس واما الشمس فحارة يابسة واما الزهرة فباردة رطبة
واما عطارد فمخرج واما القمر فبارد رطب واما البروج فله منها
حارة يابسة باردة وهي كحل والاسد والقوس وقله باردة يابسة
ترا به وهي النور والسنبلة والجدي وقله منها حارة رطبة مواسم

هذا هو العمل الذي
الاسد والقوس
هذا هو العمل الذي
الاسد والقوس
هذا هو العمل الذي
الاسد والقوس
هذا هو العمل الذي
الاسد والقوس

وهي مجزاة المراتل والذلو وقله منها باردة رطبة طائفة وهي
والعقب والجمهرات واما الجهات فالجنوب حار يابس والشمالي
بارو يابس والشرق حار رطب والغرب بارو رطب واما بين
منها **فصل** ولما ذكرنا افعال الجوف مفردة الى البياض
ما يحيط طبع كل جوف فلنكمل الجوف في هذا الفصل واما الكاف
ففعليها فعل الزهرة والمشي تارة وعطارد تارة
واما اللام ففعليها فعل الزهرة تارة وفعل المشتري تارة
وفعل المرنج تارة وفعل القمر تارة واما اليم ففعليها فعل
المشي تارة والقمر تارة وعطارد تارة واما النون
ففعليها فعل المشتري تارة والقمر تارة واما السين
ففعليها فعل الزهرة تارة والقمر تارة والمشي تارة
واما العين ففعليها فعل رطل تارة والقمر تارة والمشي تارة
واما الفاء ففعليها فعل القمر تارة وعطارد والمشي تارة
واما الصاد ففعليها فعل القمر تارة والمشي تارة
والقمر والمشي تارة وعطارد تارة واما القاف ففعليها
فعل القمر تارة والمشي تارة والزهرة تارة والواو ففعليها
فعل عطارد تارة والمشي والقمر تارة واما الشين ففعليها
فعل القمر تارة والمشي تارة والمرنج تارة والزهرة تارة واما
الذال ففعليها فعل القمر تارة والمشي تارة وعطارد تارة
واما الثاء ففعليها فعل القمر تارة والمشي تارة واما النون
ففعليها فعل عطارد تارة والمشي تارة والمرنج تارة
والزهرة تارة واما الذال ففعليها فعل المشتري تارة والقمر

هذا هو العمل الذي
الاسد والقوس

مارة ورجل مارة واما الضاد المجرى ففعلها فعل عطا مارة
 والمصري مارة والمجرى مارة واما القاف المجرى ففعلها فعل عطا
 مارة والمصري مارة والمجرى مارة واما الغين ففعلها فعل
 المصري والمجرى مارة وقد انتهت الحروف على الطرقة المعروفة
 وهكذا يفعل في العربية ونسألك المراتب وان شئت اخذت
 منطراقة اخرى لسمى المتواليات وهي النفع فان هذه الطريقة لسمى كل
 والعقد وهذه الى اثنين لسمى جلا دون عقد الا في موضعين
 في العنزة والعنزة ففعل الطرقة العقد وهي التي قدمنا
 لغز الاشياء ويعقدها وكل ما يجب ان لا يفسد في اقطع
 ونفعل بهذه الطريقة الاخرى لما يريد تيسره غاية تيسره
 ودرجت اليها لفظ فتر عينها ما بين الفقرات وقد علمت
 ما لعقد فخذنا على ذلك النظام **باب** **فصل**
 الالفات ثلث الف الكسواء وهو الموحى وبعد الفع مثل
 طاما والالف الميل الالين وهو الواو المضموم ما قبلها مثل فو
 والالف الميل اليسر وهو الياء المكسورة ما قبلها مثل قيل
 وحيل وهذه تسمى حروف المد والمثلث وحروف العقد فلما
 انقضى في الطبع ما ليس لغزنا فاذا اذكت منها اسكالا
 برفق بعد فانها تنقذ فلهذا اسرها او يكون في الاسماء
 الموضوعة للعمل كثر فيها اكثر من في الحروف واعلم ان عند اد
 حروفها عشرة معزات فمعرفة عدد السائط مفرد واحد والى
 العقود فقد جعل والاسم الى الوفا اذا كان في السائط
 كان الخ فاشا كلها وزاد عليها فنوا اخرى في العنصل فان

فئة

هذه الالفات حارة رطب تقطع السهم في قصاص الخراج
 والسهم له وهذه معزات حروفها واح وعش
 وسنت لان الالف واحد والياء عشرة والواو ستة وقد ذكرت
 الياء المكت فالتص من هذه الحروف وقفا على طالع سعيد
 ينفع وان كان من المطالب الجوادية فهو اولى **فصل**
 الحروف الاربعة يعطى سهول المطلوب ونقصنا البسطة الحروف
 يعطى سهول المطلوب عن غير بطول ولينها البرودة
 فاذا اجتمع عدد اعم المطلوب فانظر الى الحروف هي اكثر فاني
 احكم في الغالب اليها فاعلم ذلك **فصل** اذا اردت فشا
 حروفها احداثي احد كان من جميع الموجودات فاكثرت جميع عند السك
 واسمها واسم المطلوب فاذا اجتمع حروفها عدو فاسم في سعة
 سبعة واسم عندك وانقص في طلب حركت فقل اليها واسم
 واستعمل في استجاب مواصفات الاسماء الحروف التي لها الالف
 القليل والبعدي وهي جميع حروف ماعدا الالف والذال والذال
 المجرى والواو والراء والراء ولام الف واستعمل في المواصفات
 هذه الا حروف السبعة المذكورة فان لها الاتصال القليل فانها
 اقطع في المواصفات وليس لها اتصال ببعضها بعض **فصل**
 فاذا اقتضت اصداء في حروفها في حلقه كان كاسه سهل صحيح
 في الوقوف الحروف الاربعة ما استطلعت في حارة فانها كرم النجيل وتريد
 اكثر كرم كرم ومساورة الى قصاص الخراج فاذا اردت قصاص اليها
 بطول لا تفر في ذلك الامر فمصلحة غير انك تجب السهم والسرور بالعدد
 فاستعمل الحروف الحارة واليابسة واذا اردت ان تعرف ما كرم

السطور

اعلم ان من عرف الالف وقات المناسبة للاعمال
من غير شتر نال مراده في كل ما يريد
لانها اساس العلوم والادب التي لا تخلو
فان كان القهر في البروج البارحة
يجل له ما يوافقه من الاعمال النارية
وان كان القهر في الهوائيات يجل فيه
ما يوافقه من الاعمال الهوائية وكذلك
ان كان القهر في الملائكة والمترابيه
لكن نفس المعارف

من حركه فانظر الى الحروف التي هو جسدك كما قد علمت فان
كاس حوارة غائبة فالامر سريع الغطاء وان كانت البرودة
غائبة فبغير ان يقهر فليقيد او في سر في السرايا كان في البروج
الهوائية وان كان في كماله او في سائر كماله كان في البروج الهوائية
والنارية وهي اوفى واذا كانت الرطوبة غائبة في الحروف
والحرارة فانه ينقص لفرج وهما وطيف في ادا كانت الهوائية
غائبة في الحروف والحارة فانه ينقص فيكون كانت حواء البرودة
او حواء حوارة فبغير غطاء كما في فارس او كانت حوارة
مع الهوائية او كان العرف في البروج الهوائية والشمس والبرق
المائية او كانت البرودة والهوائية غائبة فانه في فارس او كانت
الشمس والبرق الهوائية او العرف او كان العرف في النارية لا يابس
لكن ان يكون رطبا

من هبت على الكسل المصون ما صورته اعلم ان الكلمات والم
على ما في اللفظ وما في اللفظ وال على ما في الفكر وما في الفكر وال على ما
يتبين الاستعداد والكسادة واللفظ والالف ولا رطوبة حواء وذلك
ان الحروف الغائبة هي التي تنقص بها معنى المعنى وعلى النظر واللفظ
فكل كوي على حروف من انما اللفظ لها فاعلم ان لها سببا
وتقاربا وسابعا بعض طبع الحروف والعرف ان طار لها وذلك
مثل الحما والعن والظن والسير وما يستبد ذلك واللفظ
وبعد مثل سائر الحكم وذلك هو حروف في حواء حواء وكثرة
ما يقتل في الحكم من حروف الفوق والفرق وان حروف الاول الاحكام
او حروف وهر المنة والالف والبار والواو والكر ما يستعمل

النفس منها في معارفهم على ويطرحوا الفرة لان الله هو كونه في صورة
والالف صور وصوره كونه كماله علم في صورة الحما من كتاب
الله ان في فستنا او كمن يحسن الربوا هم وفي حروف كرامة
والبرودة والرطوبة والهوائية وهي التي تنقص سببها على طبع
منها غائب ومنازل والمرسة الاولى والمرسة وحوها المار به
الحا ا ب ج د والمرسة السادسة و ز ح والمرسة السابعة ط
ث ك ل والمرسة الثامنة س ع والمرسة التاسعة
ف ص ق ر والمرسة العاشرة ش خ والمرسة
الحادية ذ ض طغ واد اعرف هذا فاستبد الى الحوارة ا ه
ثم ف ش خ ذ والى البرودة ب و ن ص ت ض
والى الهوائية ج ز ك س ق ش ظ والى الرطوبة
ل ع خ غ و هذه الطرق لمر من الحروف التي علم وفق يقول
بها المعاني الموجودة باسمل السبب والسير والطريق
مرحمت الاقضاء والفوق في كتاب الحوائش فهو اعيى السابعة

المرسة السادسة
المرسة السابعة
المرسة الثامنة
المرسة التاسعة
المرسة العاشرة
المرسة السادسة
المرسة السابعة
المرسة الثامنة
المرسة التاسعة
المرسة العاشرة

والله اعلم
بما في الصدور

٤١ ٣٢ بسم الله الرحمن الرحيم من الجواب الشيخ محمد بن الحسن
 هذا ترغيب غليظ لطلبة العلم اذا اردت ذلك فخذ عصا لوز مر واقش على راسها
 ستر اسم من اسماء الله تعالى الذي تكون فيه اليا كالخيط والاطيف ومن تشرع في المشر
 نقول في ذهابك يا غني يا غني يا ديوش يا ديوش يا الله ولما توجه
 تلقاء مدبر الى قول السيل وتر الجبال تحبها جامدة الى با يفعلون واوحينا
 الامور ان اسر عبادكم متبعون ولقد خلقنا السموات والارض الى القوب طلو
 تر از فرعون فلا فوت الى قوله قريب ويسئلونك عن الجبال الى قوله ولا
 انا تكلمت فواش ملطالش طليوش خواش ملطاش طليوش وكلهم
 فطمين ٣٢ واسلم على من اتبع الهدى

حجاب درج
 من كتب سورة القدر في فقرة من ثوب ان كان مع
 اسمه باسم الله بن عوفان في طور الخرق وجعلها تحت
 صدره او فوقه وعنوانه فانه يخرجه باضع
 في عمره ويكون الوضوء في
 وقت استوائه
 في اليوم الذي
 الا اني
 من الجواب الشيخ محمد بن الحسن

من اراد اقبال المخلوق عليه بالجنة والقبول والهيبة والتعظيم له في قلوبهم فليعلم هذا
 الدعوى السابعة بدعوة التسخير وهو تنصب ليح الملائكة والقطاب سيد الرسل
 ان انا قد تترددت يا الله يا الله يا الله يا رب يا رحمن يا رحيم
 لا تكلمني في فخر في حفظ ما ملكنت لما انت املك به من واعدني برقية من
 رقائق اسمك الخفي الذي حفظت به نظام الموجهات والسند مع منه كفايتك
 وكلا تلك وقلة في سيف نصرتك وحمايتك وتوجرت بانه عزاء وكرامك
 وردني برداء منك واركن من كتب الحق في الحياة والجلال
 امدني برقية من رقائق اسمك القهار تدفع بها عن من اراد ان يوبى من
 جميع المؤذيات وتوكل في ولاية الغر المحضين بها كل جبار عنيد وشيطان يارد
 يا عزيز يا حيا رستم اللهم الق مع من زينتك ومحبتك وكرامتك ومن نفوت
 ربوبيتك ما يحجب به القلوب وتذل بها النفوس وتخضع له الرقاب و
 تنرق له الرصبار وتبدد همونه الافكار وتصغر له كل شجرة جبار وسخر له
 كل ملك قهار يا الله يا مالك يا عزيز يا حيا رستم يا الله يا واحد يا احد
 يا قهار اللهم سخر لي جميع خلقك كما سخرت الجولوس على اسمك ولين لي
 قلوبهم وافئذ بهم كما بينت احديهم على اسمك لا ينطقون الى باذك نواصيم

من اراد ان يخلق الله عليه بقراته هذه الايات ويكررها كثيرا فان العالم يقبلون عليه
ويحسون به قوله تعالى يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين آذوا موسى الى وجهها
والقيت عليكم حجة من بعد مجوبهم كجسب الذين امنوا ان الله جاءهم بالبينات فظنوا
الغافين عن الناس والله يحب المحسنين او من كان ميتا فاحيياه الله فله انك
نزلت فلما راى الكبرياء الا قوله ملك كريم وقتل المحل له الله لم يخلصه من جلد ولم يك
له شريك في الملك الى افرها ١٢ وهو سر عجيب جدا ١٢ ومن اراد ان تقصر حاجته
عند الله او ذرجه فليقل اسرها وثلاثين مرة ويدخل من اراد ان يخلق الله يقصر
حاجته باذن الله تعالى واذا كان من غضب عليه ملك او ذرجه فليضع عند دخوله
عليه من الله من قوله ولما سكنت عن يوم الغضب الى قوله يهيمون ثم تقول
الحفات غضب فلان بلا الله الا الله واستجلب مؤنة بسيرة رسول الله
وبواليت على من الى طالب ١٢ ١٢ ومن عرضت له حاجة عند احد وتلا
هذه الاية في ذم الله ليس لله قضاها من قوله ولما دخلوا معه حيث امرهم
ابوهم كان يغيب عنهم من الله الى قضائها ليكرها سبع مرات ١٢ ومن القوائد اذا
جلس عندك من يتقل عليك فاتل هذه الايات سر آفانه يندفع سرعا
باذن الله تعالى من تذكروا الرباح الا قوله مقدر ربنا انكف عنا العذاب
انا مؤمنون يؤمنه يصدر الناس اثباتا افقوا وخافوا فقال ١٢ واسلم على من
استبح الله

قال البغوي من خواص هذه الايات سورة الاحقاص ان تقرأ الله الحمد ستادتين مرة ثم تذكركم لجلاله
حسنة الف وستائة واحد وثلاثين مرة ثم تنام فانه ياتي بك ملك في منامك يخبرك عما
في ضميرك وان داومت مع ذلك كله ليلته جمعة صرت من الصالحين باذن الله
تعالى ١٢ مجازات ٢٥

من اراد ان يخلق الله عليه بقراته هذه الايات ويكررها كثيرا فان العالم يقبلون عليه
ويحسون به قوله تعالى يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين آذوا موسى الى وجهها
والقيت عليكم حجة من بعد مجوبهم كجسب الذين امنوا ان الله جاءهم بالبينات فظنوا
الغافين عن الناس والله يحب المحسنين او من كان ميتا فاحيياه الله فله انك
نزلت فلما راى الكبرياء الا قوله ملك كريم وقتل المحل له الله لم يخلصه من جلد ولم يك
له شريك في الملك الى افرها ١٢ وهو سر عجيب جدا ١٢ ومن اراد ان تقصر حاجته
عند الله او ذرجه فليقل اسرها وثلاثين مرة ويدخل من اراد ان يخلق الله يقصر
حاجته باذن الله تعالى واذا كان من غضب عليه ملك او ذرجه فليضع عند دخوله
عليه من الله من قوله ولما سكنت عن يوم الغضب الى قوله يهيمون ثم تقول
الحفات غضب فلان بلا الله الا الله واستجلب مؤنة بسيرة رسول الله
وبواليت على من الى طالب ١٢ ١٢ ومن عرضت له حاجة عند احد وتلا
هذه الاية في ذم الله ليس لله قضاها من قوله ولما دخلوا معه حيث امرهم
ابوهم كان يغيب عنهم من الله الى قضائها ليكرها سبع مرات ١٢ ومن القوائد اذا
جلس عندك من يتقل عليك فاتل هذه الايات سر آفانه يندفع سرعا
باذن الله تعالى من تذكروا الرباح الا قوله مقدر ربنا انكف عنا العذاب
انا مؤمنون يؤمنه يصدر الناس اثباتا افقوا وخافوا فقال ١٢ واسلم على من
استبح الله

٢٤٥ ٧٠٠
ومن اراد ان يشرو لا يتعب فكيف في الحاتم المبارك ويعلم عليه

فانه لا يتعب ابداً

١٤	١١	٨	١
٧	٢	١٣	١٢
٩	١٤	٣	٦
٢	١٥	١	١٥

من عجائب دبره
رفع البلغ تأخذ سبع قطع من الملح الأبيض الصغار
ورقاً من كل واحد منها الحار سبعاً وتغليها في ذلك
على الرق سبع الأيام فان الدين يرب عنه ما يجيب من البلغ ١٢
اسمها الصمد يصلح الارباب الرياضات من اتخذته ذكر افشاء الله اللطيف والشرب
كقوله في صورة ذلك ان تقول يا صمد يا صمد يا صمد يا صمد يا صمد
قال صلى الله عليه وسلم في بعض من افق به الله قال يا صمد يا صمد يا صمد يا صمد يا صمد
وحي ان يوتيه روحه ورايت بخط بعضهم اذا كان الاثني في الخلق فليذكر اسمها الصمد
ما استلهم فانه لا يرفقا من جوع والعطش والغير بها قال المولى في شمس المعارف
الوسط اسم الصمد يصلح الارباب للراضين بالجميع ذكره لا يجتن
بالجم اجد عالم يدخل عليه من غير فافهم انهم قد روي
من النبوة من قال يا صمد فكل يوم اربعين
تسبيحاً ١٢

هرايق ٢٢٧
عجائب الدبر ٢٧

اذا كتبت البسملة في لوح من رصاص ووضعته في شبكة الصبار اجمع

اليه اسكت من كل مكان

ومن خواص الناحية للمحبة وتاليف القلوب كالفائدة لبعض الخوان وذلك

ان تخرج اسم المطلوب بالعرف الناري وهو اعظم مقدس من كل شيء
ثم تأخذ حوافه النارية ثم تأخذ من حوافه اسم حوافه
ان يكون الحتم بها اول اخذك من النارية ثم حوافه اسم وهكذا ان لا يبد
ان يكون البد من اوف النارية ويكون الحتم بها بان يكون الحروف منها يكون
ذلك في احد وعشرين ورقة ثم تضع في كل ورقة حصاة لبان ذكر وشيئا من
قناح الحتم وتضعها على النار وتواء عليها الفاتحة الى ان ينقطع الدخان و
تقول عند ذلك توكلوا يا خدام الحروف النارية نقضاً عما حرم من
فلان والقاء بحشر ومودة او محبة فلان في قلبه حتى ماتتوه عليكم وقد حرم
ذلك مراراً وحي وحسن الاعتقاد يحصل المراد ١٢

كلوا نافعاً على من اظفهم
وشر لم يتعب ابداً
فيضاح الديك المنقوش على
الاعلى العظام للذئب يوجد
فانه في حرم غافق

من حجابات الدبر في خواص سورة يس من قرأها احد واربعين مرة من غير خيل
كلام في التواتر والى بالدعاء الى ذكره بعد تمام العدد المذكور ونام وجد
نفقة تحت رأسه والحق المذكوكة اللهم ان كان رزقي في السماء فانزله
وان كان في الارض فاصرفه علي وان كان في الجوف فاطعمه وان كان بعيدا فقربه
وان كان قريبا فيسره وان كان قليلا فكثره وان كان كثيرا فبارك فيه
فيه وارزقني من حيث احب وحيث لا احسب رزقا حلا الا طيبا عند قاصدا
طبقا مباركا في حركته لا يكون لاحد من خلقك على منته واجعل يدي
عليها بالاعطاء ولا تجعل يدي رافعة بالاستعطاء انك على كل شيء قدير ١٢

قال الشيخ احمد الدين في حجابات خواص سورة الفجرة اذا اردت ان تعلم حال نفسك
هل به عين النسي او حجب او غير ذلك فلتأخذ اثره وتقيس قياسا جيدا وتقرأها
عليه مرة واحدة او ثلاث مرات ثم بعد الفراغ من قراتها تقول ثلاث مرات
اقتمت عليك يا ميمون يا بالفوخ ان تنزل علي هذه الاثر وتبين ما بصاحب ان
كان من اجوف فقهه وان كان من الناس فقلوله وان كان من الدنيا فقله على حاله
بحسب هذه الصورة الشريفة الوضاعة الحجل ٢ الساعة ١٢ ثم تقيس الاثر ثانيا
فانه قصر فالتب له قوله تعالى واذا قرأت القرآن انك لنتفون له وهو قول
تعالى انك لنتفون له عشا الى اخر السورة وقوله يا معشر الجن والناس ٢

قوله فلا تنفرون وتكتب لمع ذلك المعوذتين والفاخر ويحمله صاحب المشرع وان
طال تكتب للذا الشكر كورت بتامها او غير تام ما يكتب للعين وان بقي بحال
تكتب له ايات الشفاء واخر سورة الحشر لوانزل لنا هذه القرآن الخ والبركة في
وقال بعضهم في معرفة قياس الاثر بعد قياسه قياسا جيدا نقول عليه الفاتحة
سورة المذكوكة التي هي من كل حمزة لانه الخ ثم بعد الفراغ من قراتها يقيسه
فقولا ان يقصر او يطول او يبقى على حاله وقد عرفت ما تكتب في كل حالة من
الحالات المذكوكة ولا تقل لصاحب الاثر هذا الشكر الذي ذكر من اجب اوله
فان ذلك حرام كله كما قال شيخنا العلامة ١٣

طريق العلم بسورة الناس فانك تصوم وتمتع على كل ما فيه روح ثم نقول
سورة الفجرة ثم نقول عقب كل مائة اجبو او تاكلوا ايها الوسواس الخناس قلب
كذلك بالحمية والمودة وعطفوا قلبه على ان اردت العطف والمجبة وان اردت
الارسل لقضاء حاجته تقول اجبو او تاكلوا ايها الوسواس الخناس وادخلوا على
كنز في هذه الليلة واضربوه باليود والحراب والبطون وسموا له حاجته وخرج فوه باسم
وكنت في محلة بحسب هذه السورة الشريفة وان اردت ان تفقد نوم احد تقول اجبو
وتاكلوا ايها الوسواس الخناس بعقد ذم كنز احسن لا ياكل ولا يشرب ولا ينام بحسب هذه السورة
الشريفة وسخر الى قلبه فواده واللبوا وروايت بحسب هذه السورة الشريفة واضرب بعض
الخوان ان ما ذكره بحسب تعليمك بالفعل من مبلغ المراد والسلام على من اتبع الهدى

قوله تعالى ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات كانت لهم جنات الفردوس نزلا الى افلا حورة
من اراد ان يقوم في اروقته شاء منه الليل فليقربا عند النوم ويقول اللهم اغفر لي ذنوبي
كذا وكذا فان روي بيدك الربيع في الافق حين موتها والتمس تحت في مناسها اذكر كرك
فتذكر في وسفوفك واغفر لي انك تفعل ما تريد او يقول اسمعت عليكم يا خدام
هذه الايات الشريفة ان توفظني وقت كذا انجتها عليكم فانه يحصل المراد باذن الله

قوله في الذكر خلقن فهو يدين الى قوله قلب سليم لتكفين العظم والجوع والوحشة
والاعياء في الفهم بالشر من ذلك فليتوضأ او يتيمم ويصلي ركعتين وتليوا
هذه الايات احدى وعشرين مرة ويحملهما معه يبلغ من ذلك ما يريد باذن الله
قوله تعالى انكض برحمتك هذا مغسل بارد وشراب من اكثر من قراتها هو مخيف
بشر او ينشئ عننا نبع له باذن الله تعالى ماء طيب مبارك وان رسم قوله وهو
تجرب به في موج كالجبال الموقلة فكان من الغفران حكما في سبع شفاف
وتبلغ واحدة بعد واحدة بعد ثلاثة ما ذكر مع كل واحدة آخرة وترى في الكبر العظم

كثرا منها باذن الله تعالى
من الغفران النافعة
للعبد او كرم فافذ عظم وجليلة
وتوفد ونعمة وتغافل الخوض
يا رب اجعل مني من الصوفية
اذ انتبهت الروح الى ذنوب
ولا تغفل عن غفارتها
فانها غفيرة

من الغفران النافعة لا رسال المحو انق ما افاده في بعض الاخوان واخبرني انه
عجرب قال يصوم ثلاثة ايام اولها بالاحد وتقرأ القسم كل ليلة الف مرة و
البخور عال وهو جامع ثم الحناء ويكون التوراة ابتداءها ليلة الاثنين وهذا
هو القسم بمطالع طالع كطالع بطلوع عالج عجز فخ بغزة نخ اجب
شدة الهمم بقوة جبرائيل ونفخ اسراريد وسطوة ميكائيل وقبضة
عزرائيل اجب يا صهيون وافعل ما امرتك به وهو كذا وكذا واسم ما تريد
بجاء ياه ان كانت الا صيحة واحدة فاذا همم جميع لذيها محضون وانه
لستم لو تعلمون عظيم اجب يا صهيون براك الانبيك وعديك وبعد الف
نصر مع ما تريد وترسله فانه يفعل ما امرت امره باذن الله تعالى وقد اخبرني
بعض من اتفق به انه اطلع على زجر له ولم افهم عليه ومنه ذلك ما
افاده في بعض الاخوان لا رسال المحو انق ايضا وقال انه مجرب
يقول يا حي يا حي يا حي يا طوبى شيلنا اجب بالتوراة وما
يتلى فيها اجب بالانجيل وما يتلى فيه اجب بالزبور وما يتلى فيه اجب بالقرآن
وما يتلى فيه اجب واحضر واذهب الى كذا وكذا في صورة ومثالا وعرضه
باسم وكثير ومحل والحق بالواب واضرب بالديابلس حتى اذا اصبح
يا رب الى خاضعا ذليلا وقبض حاجرت اجب وافعل ما امرتك به
به العجل ان تقرأ القسم المذكور الف مرة والبخور عال وهو جامع ثم الحناء

من اراد قبح جبار فليكتب وفق البسملة في قطعة من رصاص ويضع اسم من تريد
في الوفق وتوجه بالحائيت والنوم الاحمر ويد منه قريبا من نار دائمة الوفق وايضا
ان تلحق النار الرصاص فان المعول له تلك وانت لها بر به يد الرصاص
وهذه صفة الوفق كما تروى **صلى الله عليه وسلم** هذا الدعاء الذي تقرأه عليه بسم الرحمن الرحيم
اللهم لا اسئلك باسمك العظيم الاعظم وهو

بسم الله	الرحمن	الرحيم	فلان
الله	الرحمن	الرحيم	فلان
الرحمن	الرحيم	الرحيم	فلان
الرحمن	الرحيم	الرحيم	فلان
الرحمن	الرحيم	الرحيم	فلان
الرحمن	الرحيم	الرحيم	فلان
الرحمن	الرحيم	الرحيم	فلان
الرحمن	الرحيم	الرحيم	فلان

بسم الله الرحمن الرحيم الذي عنيت له الوجوه وشعنت
له الاصوات ووجلت عنه خفية القلوب
ان تصلي وتسلم على سيدنا محمد وانه ان تقضي
ما جرت في فلان اللهم ان كنت تعلم انه يرجع
عائنه كما هو موافقه وان كنت تعلم انه لا يرجع فاترل عليه بلائك ونحطك وغضبك
واهلكه يا قاهر يا قهار يا قادر يا مقدر يا الله سبع مرات وادع بذلك سبعاء
موقان الظلم اما ان يرجع عنه ظلمه واما ان يهلك سرعيا فانق الرب في ذلك

كذا ذكره ابو الفتح في شمس المعارف

الكبرى ١٢

الطالع الطيف في حق من اراد قبح جبار فليكتب وفق البسملة في قطعة من رصاص ويضع اسم من تريد
في الوفق وتوجه بالحائيت والنوم الاحمر ويد منه قريبا من نار دائمة الوفق وايضا
ان تلحق النار الرصاص فان المعول له تلك وانت لها بر به يد الرصاص
وهذه صفة الوفق كما تروى **صلى الله عليه وسلم** هذا الدعاء الذي تقرأه عليه بسم الرحمن الرحيم
اللهم لا اسئلك باسمك العظيم الاعظم وهو

١	١٥	١٤	١٣
١٢	٦	٧	٩
٨	١٠	١١	٥
١٣	٣	٢	١٦

١٢٧	١٢٨	١٢٩	١٣٠
١٣١	١٣٢	١٣٣	١٣٤
١٣٥	١٣٦	١٣٧	١٣٨
١٣٩	١٤٠	١٤١	١٤٢

وفيقه ٨٩١

ان كان الرخص في حق من اراد قبح جبار فليكتب وفق البسملة في قطعة من رصاص ويضع اسم من تريد
في الوفق وتوجه بالحائيت والنوم الاحمر ويد منه قريبا من نار دائمة الوفق وايضا
ان تلحق النار الرصاص فان المعول له تلك وانت لها بر به يد الرصاص
وهذه صفة الوفق كما تروى **صلى الله عليه وسلم** هذا الدعاء الذي تقرأه عليه بسم الرحمن الرحيم
اللهم لا اسئلك باسمك العظيم الاعظم وهو

فصل في الوسوى الجرائري

و از احوال و شأنها و نیکوئی و بدی و کارهای
 کردن بکوت و سفر کردن شاید خاصه بطرف شرق و شمال و هر چه
 که درین روز زیاده اگر بر سر می آید و از دار و صاحب
 دست و ده بخت اما میان مردمان و سخن در روز و اگر
 و هر چه فاجعه و پرده و درنده بود و لکن بگو که در روز و در
 و سخن روز و مستزل سوم را از آنکه کند سعادت و طبع
 مذکور و هر در چنان ماه درین منزلی بود و نیکوئی عمل نیکوئی و دست
 کردن خاصه میان زن و شوهر و میان اقربا و نیکوئی عمل نیکوئی
 بسته و دو کردن و خنایا و دست و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 طاعت را تقیه کردن و در فی نزد زکات و کجای کردن و جاد
 نوزیدن و نیکوئی و دست و ده است مستور و پرده و نیکوئی
 و نیکوئی و دست و ده روز و سوار و سوار کردن و هر چه در
 درین روز زیاده اگر بر سر می آید اگر در ملک بکوت بود و دست و نیکوئی
 می و بیکوئی بود و در حوائج و نیکوئی و دست و نیکوئی
 چهارم را در آن که نیکوئی است و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 منزلی است که عمل نیکوئی است و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 سال کفین و در بار ملک بکوت و طلب حاجات بنایا
 که بنایا و افکار کار و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 و کجای کردن و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 بد می و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 ابتدا و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 درین روز و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی

نیکوئی و نیکوئی

نیکوئی و نیکوئی

و هر چه در فاجعه و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 طبع و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 بکوت نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 باطل السحر و علاج سودا و خیال و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 در مهات نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 اما نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 سودا و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 اخلاق می و اگر در هر روز و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
مستزل ششم را از آنکه کند سعادت و نیکوئی و نیکوئی
 و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 صفت و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 و حاجت طلبیدن نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 روز و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 و اگر در هر روز و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 که نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی
 و حاجت طلبیدن و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی و نیکوئی

نیکوئی و نیکوئی

نیکوئی و نیکوئی

نیکوئی و نیکوئی

درین روز نماید اگر کسی بر او بدین و کسان خود شوم بود و در میان
 مردم دشمن روی بود و اگر در خیر بود دوست روی بود و گویند
 احوال مسیر چهارم را سبک گویند چاک و کشتن است چون ماه
 درین منزل بود عمل کن سرکات عداوت و قلعیت میان دو
 و زهرهای کشنده و هر آن چیزی که لغت مار کرد و ببر است
 کار با و کجای و سفود کت و زنج که عاقبت هر یکست و است
 پیش ملک رقی و حاجت طلبیدن و سوز و برده کردن و هر روز
 که درین روز نماید اگر کسی در هر یک بود و کند بود و در میان
 منزل بازدم را غوغا کند با دلت و سعادت چون ماه درین
 بود عمل کن سرکات و استرو کت و استند و غصه شوم و هر عملی
 که بیفتد مار کرد و عمل طلسم و تدریج و شخم و سوز که در ملک
 و پیش ملک رقی و طلب حاجات و کجای و پیش و سوز و برده کردن
 بیکت اما جامه نو بپوشد و نوسیدن و انداختن کار با و است و هر روز
 که درین روز نماید اگر کسی در هر یک بود و کند بود و در میان
 حاضر برید و ماد و صای و سوز و کار با و است و در میان
 را از نماند که سداوت و سعادت است و شخم چون ماه درین
 سرکات بپوشد و کشتن و زهرهای کشنده و تدریج و سف
 مکن پیش ملک و طلب حاجات مکن و نماند جامه نو بپوشد و
 و کجای کردن و کجاست و سوز و برده کردن اما در هر یک بیکت
 هر روز که درین روز نماید اگر کسی در هر یک بود و کند بود
 بود و اگر در هر یک بود و نماند و سوز و برده کردن و درین
مسیر پنجم را اکمل گویند با دلت و کشتن است چنان ماه

سبک

تدریج

سوز

سوز و کشتن

و درین روز نماید اگر کسی برین است و کشتن و زهرهای کشنده
 و عمل طلسم و شخم و کجای و کجاست و کجاست و کجاست
 سفود مکن و جامه نو بپوشد و کجای و کجاست و کجاست و کجاست
 انداختن سبک کار با و سوز و برده کردن و درین روز نماید اگر کسی
 در هر یک بود و کند بود و در میان
 است و سعادت چون ماه درین منزل بود عمل کن سرکات و کشتن
 سبک و زهرهای کشنده و تدریج و سفود و عمل طلسم و کجای و کجاست
 کت و دیدار سلطان و طلب حاجات و سفود و زراعت و آثار کار با
 بیکت و باز کار با و سوز و برده کردن و جامه نو بپوشد و کجاست
 هم نماند و هر عملی که درین روز نماید و نماند و کجاست و کجاست
 و هر روز که درین روز نماید اگر کسی در هر یک بود و کند بود
 روی و مبارک با و ما که سبک بود و کشتن و کجاست و کجاست
 گویند است و سعادت است و کجاست و کجاست و کجاست و کجاست
 مقدس است و کشتن و زهرهای کشنده و عمل طلسم و تدریج و سف
 و عمل روحا اما سفر کردن و دعوت کردن و کجاست و کجاست و کجاست
 و پیش ملک رقی و حاجت طلبیدن و سوز و برده کردن و کجاست
 و جامه نو بپوشد و کجاست و کجاست و کجاست و کجاست و کجاست
 که درین روز نماید اگر کسی در هر یک بود و کند بود و کجاست
 و بر این خوش و شخم روی و کند بود و کجاست و کجاست و کجاست
 که نماند سعادت چون ماه درین منزل بود عمل کن سرکات و کشتن
 و کشتن و زهرهای کشنده و تدریج و سفود اما آثار کار با
 مکن و سوز و برده کردن پیش ملک رقی و قلعیت طلسم کت و

سبک

تدریج

سوز

١	٢	٣	٤	٥	٦
٧	٨	٩	١٠	١١	١٢
١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨
١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤
٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠

١	٢	٣	٤	٥	٦
٧	٨	٩	١٠	١١	١٢
١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨
١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤
٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠

الي جاعك للآل امان
١٣٤٠ ١٧١ ٨٣
٥١٩

لا اله الا الله محمد رسول الله
بعضه ٥٤ ١٧ ١١١
اعم فاطمه ٢٧ ١٩١
عم ٣٠٠ ١١٣ ١٥٠
سنة ١٣٠ ١١٤ ١٢٩

اول دور	اول دور	اول دور	اول دور	اول دور	اول دور
يوم الاحد	يوم الاثنين	يوم الثلاثاء	يوم الاربعاء	يوم الخميس	يوم الجمعة
مش	لشر	مرح	عطاره	مشرى	نمره
نيم جانب	نيم جانب	نيم جانب	نيم جانب	نيم جانب	نيم جانب
زهره	رض	مشر	نمره	مرح	عطاره
زودك وال	زودك وال	زودك وال	زودك وال	زودك وال	زودك وال
عطاره	مشرى	نمره	مرح	عطاره	مشرى
مارتن	مارتن	مارتن	مارتن	مارتن	مارتن
مشر	مشر	مشر	مشر	مشر	مشر
مياك وغاز	مياك وغاز	مياك وغاز	مياك وغاز	مياك وغاز	مياك وغاز
رض	مشر	نمره	مرح	عطاره	مشرى
ماز وكر	ماز وكر	ماز وكر	ماز وكر	ماز وكر	ماز وكر
مشرى	مشرى	مشرى	مشرى	مشرى	مشرى
احز روز	احز روز	احز روز	احز روز	احز روز	احز روز
مرح	مشرى	نمره	مرح	عطاره	مشرى

منه كرهاني كجهه ساعت كسره كانه و نمره كاره و مرخ كاره
بهر ارم و كسره كاره و نمره كاره و مرخ كاره
و نمره كاره و مرخ كاره

١	٢	٣	٤	٥	٦
٧	٨	٩	١٠	١١	١٢
١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨
١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤
٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠

١	٢	٣	٤	٥	٦
٧	٨	٩	١٠	١١	١٢
١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨
١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤
٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠

الامام الس
الكاك
السا
الكاك
السا
الكاك
السا

ل	ي	ح	س	ه	د
ل	ي	ح	س	ه	د
ل	ي	ح	س	ه	د
ل	ي	ح	س	ه	د
ل	ي	ح	س	ه	د

١	٢	٣	٤	٥	٦
٧	٨	٩	١٠	١١	١٢
١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨
١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤
٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠

لا طالع في علوم جليله يوضع في شهر عطاره
و نمره كاره و مرخ كاره
بهر ارم و كسره كاره و نمره كاره و مرخ كاره
و نمره كاره و مرخ كاره

دنت هنت و نمره
٢٢٢ ٢٢٢ ٢٢٢ ٢٢٢ ٢٢٢ ٢٢٢

١٥	١٢	٥	٢
٦	١	١٤	١١
١٤	٧	١٠	١٣
٩	١٤	٣	٨

منه الغواصة ان فة لتفصيل الارض اذا خفت من ساحة الظلم لهما ان تكتب
 هذه الآيات الاربعة في اربع ورقات كل اية في ورقة واحدة وكل ورقة
 بحرية في ركن من ارکان الارض لترتد بفعلها الارض اولها واولها
 انما في الارض نصفها من اطرافها الثانية المتركة ركن كفة تدرج
 الى سير الثالثة يوم ظهور السحاب على الجبل للكتب كما نبينا اذ خلق
 نصير الرابعة واما قدره الحق قدره والارض جميعا قبضة يوم القيامة
 والسموات مطويات مبديا وينبغي ان تكون الاربع في ورقة واحدة
 عند الخوف فاذا فرغت حاجتك فاخفها من صيانة الكتاب الا في رجل

من الغواصة ان فة اذا خفت من ساحة الظلم لهما ان تكتب
 هذه الآيات الاربعة في اربع ورقات كل اية في ورقة واحدة وكل ورقة
 بحرية في ركن من ارکان الارض لترتد بفعلها الارض اولها واولها
 انما في الارض نصفها من اطرافها الثانية المتركة ركن كفة تدرج
 الى سير الثالثة يوم ظهور السحاب على الجبل للكتب كما نبينا اذ خلق
 نصير الرابعة واما قدره الحق قدره والارض جميعا قبضة يوم القيامة
 والسموات مطويات مبديا وينبغي ان تكون الاربع في ورقة واحدة
 عند الخوف فاذا فرغت حاجتك فاخفها من صيانة الكتاب الا في رجل

ولله ميراث الظالم وهذا ان تقوم في خوف العبد وتسبح الوضوء وتصل ركعتين
 للرب باسم القرآن والم تر كيف اربعين من والثانية باسم القرآن والكاثرين
 كثر لك في ايام البيض فاذا فرغت الصلوة تسجد وتقرأ في سجدة طائفة من
 يا قاريا غريبا يا عليم يا عظيم لم ترفع راسك والى اتم الاله تحت
 السجدة وتقول اللهم خذني حق من في اثم واجعل عبيد المعصيرين
 يا شديدا فلا تشبهت اللهم اهلكه كما اهلكت قوم فرعون انك على كل شئ قدير
 ومن اسيف الله نيا الصالحين فضله جبارك طائفة والتقى الله ولا تغفل
 اللهم عن سحرة ومهنة صفة الى تم

بسم الله الرحمن الرحيم

ق	ا	ر	م	ق	ت	د	ر
ا	ر	م	ق	ت	د	ر	ق
د	ر	م	ق	ت	د	ر	ق
ا	ر	م	ق	ت	د	ر	ق
ق	ا	ر	م	ق	ت	د	ر
ر	ق	ا	ر	م	ق	ت	د
ت	د	ر	ق	ا	ر	م	ق
د	ر	ق	ا	ر	م	ق	ت
ق	ا	ر	م	ق	ت	د	ر
ر	ق	ا	ر	م	ق	ت	د

قوله في سجدة طائفة من

٧١
انذاره ان ترضى عدوا فخذ شيئا من القيد واقره عليه سورة
الماعون خمسة وستين مرة وانفخ عليه وقل بعد اتمام السورة
آيتها الاولى الموكلة بهذه السورة مجلوا في ترضى فلان بن فلان
مرضا لا يعالج بالدهن ولا بالدواء ولا ينقي الا الموت
بعزة قال للمسموم والارض ايتت طرعا او كرمك شدي
قال ايتنا طرعا العجل العجول ثم ارم القيد في نار
قوة حوت صبح ١٢

dv

بسم الله الرحمن الرحيم
 تخصص به اسما الحسنی الصفات ذاتها العظمی والکمال والکبریا والجلال
 والسلام علی سیدنا ونبینا محمد المبعوث علی کاف البرایا والاکرم الاطهار
 وفضل الاقبا وعلک انه تعالی که بها حسنی المرحمتان وقرست اسما بهر
 وکیانم عظامم است با اتفاق علی و لغت عرب و تواتر این منبر شریف است که
 او بیت میکند شیخ حسن میری از ابی رد ارضی از عتبات حضرت مهلت علی
 علیه السلام انه قال ان تعالی الف اسم من قرأه حرمت له جبهه
 علی نار جهنم وادخل الجنة بلا حساب اما طایفه از علما از انبوعی جمع کرده اند
 از انجمله سلطان سعید محمود غزنوی اما از میرانده و کرده مانده که شیخ فنیان بر نموده اند
 علما و بزرگانی انکس کرده اند که هر از و کینام عظامم باری تعالی جمع نموده اند
 از انستفاده کرده اند ایشان در جواب گفته اند این امر از ان در انرا بهر
 جمع باید کرد تا با اتفاق آن اسما عظامم جمع نمایند پس سلطان فرموده انکار
 کنند از انجمله القسم القشیری و قاضی محمد بهی و قاضی صمدان و فرستاده
 و خواج سمل صعلوک و ابو جعفر کوی و ابو نصر در و ابو سیمان خطایه
 و ابو فضل خراسی و ابو عبد الله شیرازی و ابو احنی حمید و دیگر علی و کرده اند

محدوده فنیان و جمع آمدند و سلطان ایشانرا و طایفه لایق معین فرستاد و ایشان
 بجمع آن مشغول گشتند و بخت کمال از کتب اسلامی را در آن فرستاد و توشیحا
 بر و اوقایط اسما در آن ترتیب ساختند بعضی سلطان را بخدمت سلطان بسیار
 از ان بپیش و سر و کشت و هر یک از ایشانرا علی حده رحمت و نعمت فرموده
 لشکر از ان برسم بزرگ پیش طایفه القسم فرستاد و بسیار برین شادمان گشت
 و مضامین کرد و جز سلطان غنیمتای لایق فرستاد و توشیحا فرموده و این ضعیف
 از جمع ایشان و از جمعی دیگر که از و کینام عظامم که کثرت و شهرت و طایفه فرموده
 غنای منور ترتیب اعداد و ترتیب سخت از برای هر اسم سه جدول بنویسند
 که از این یکی از برای اسم دیگری از برای ترجمه و یکی میان هر دو برای عدد و یکی
 کبر و کسب و صغر تا طالبان اسرار الهی و نافدان هنوز نامهای از عتبات
 معاند و دقایق بهمانه آن کجیب ادرکات و تعلیمات محفوظ کردند و
 دیگر از این نیز بهره و مند و از برای آنکه مخازن اسرار الهی و معادن غنیمت
 اسما در تمام شانه است و در سلطانه و هر فرد از افراد موجود است و هر یک از
 عظامم نه و ان اسم مرتبه او است کمیت در عدد و کبر و کسب و صغر
 اسم او باشد و کمیت و صاحب طالع همچنین نیز که اسم مطابق اسم
 داشت و این مطابق لغت مرتبه افعال و اشغال است و اسم کافیه نیست مرتبه

ع
اندا
۱۵
ع

ع
اندا
۱۷
ع

ط
اندا
۱۲
ع

احد	وهاب	وامب	واجيد
بشارت	بشارت	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
جواد	اجود	طه	باري
بخشنده	بخشنده	طاهر و نادر	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
حی	والحد	وقوب	ودود
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
هادی	حبیب	طیب	وحید
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
دواني	احل	اله	زکي
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
اول	ازل	حبل	الهي
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
ولي	واله	حلم	انجد
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
ماجد	ت	ادوم	مجد
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰

موجد	مودد	دائم	مجبب
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
مبدئ	مجد	موجود	ماب
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
مودود	مجزی	مجازی	واجب
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
حمید	باطن	دیان	الله
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
وکیل	ناهی	وهاب	محیط
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
محي	حکم	حکم	طس
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
لیس	ال	حاسب	باسط
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰
حلیل	دلیل	سید	مبدل
بخشنده	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰	۱۳۰۰

جوامع و طالوالب ملهم قوي

مستکنده برکنده
استوارکننده
الهامکننده
توانا

مکون و ابی معتر مکین

مستکنده
کاه دانه
غزکننده
استوار

معاهد سنه الطف مطاع

مستکنده و غنایند
روشن بیا
لطیفه
فرمان روا

سبحان معبود جلیل و ابین معید

یک و مرتبه
پرستیده
استوار برکنده
افزینده درکاره

سیدنا عون وصل مولانا

مستکنده
پرستیده
مژد و مژده
مژد و مژده

لطیف معطی میکتل سلام

مستکنده
بخشنده
تامکننده
دعیه

سالم قابل صمد مفید

مستکنده
قبولکننده
پایانکننده
نفع رساننده

مستقل مؤمن مونی واسع

استوارکننده
ایستاده
وفاکننده
بسیار دهنده

کفیل عالم اعلم عیلام

ضمانکننده
دانا تر
دانا تر
لبا ریش

مستان مهین محب مطلع

لبا ریش
کراهت
حاشیه
آگاه برضایر

علیم سلطان قایم مبقی

دانا
حجت روشن
ایستاده بجزا
تغافلکننده

قدیر من هو الحبيب دافع قیوم

همیشه دانا
اکثر دانا
نارزد و نارزد
پاینده

عفو موهن مقوی محسن

عفوکننده گناه
ارام دهنده دل
قوت دهنده ضفا
احسانکننده

مطعم ملطف نقی مانع

ارزق دهنده
نیکوکننده
یک و مرتبه
سرخکننده

عانی المص مجید الدعاء حتی عدل

غایت دهنده
دانا و المصلحین
ایستاده خوش
تغافلکننده

حبیب الحین سابق اول الاولین

دانا و دانا
بیشتر از همه
اول بخشش
بیشتر از همه

لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الخاسرین

مفهم عطف اجود من كل جواد اقبط

الاجود من كل جواد اقبط
الاجود من كل جواد اقبط
الاجود من كل جواد اقبط

فدوس منيع مفين سامع
فدوس منيع مفين سامع
فدوس منيع مفين سامع

مقلب احب من كل حبيب موسع الماناس
مقلب احب من كل حبيب موسع الماناس
مقلب احب من كل حبيب موسع الماناس

مطبق صنم سميع فغسال
مطبق صنم سميع فغسال
مطبق صنم سميع فغسال

مقدم من بهدي ولا يهدي واقف دايما لبقاء
مقدم من بهدي ولا يهدي واقف دايما لبقاء
مقدم من بهدي ولا يهدي واقف دايما لبقاء

معلن جيب القلوب كيف صارق
معلن جيب القلوب كيف صارق
معلن جيب القلوب كيف صارق

جميل العطاء جيب من جيبه منع فاسم
جميل العطاء جيب من جيبه منع فاسم
جميل العطاء جيب من جيبه منع فاسم

نافع معاني مسبب الاسباب طبيب من طبيله
نافع معاني مسبب الاسباب طبيب من طبيله
نافع معاني مسبب الاسباب طبيب من طبيله

سودسده عيت دمنده سبانه كارا
سودسده عيت دمنده سبانه كارا
سودسده عيت دمنده سبانه كارا

طبيب كز طبيب نياشاد اورا
طبيب كز طبيب نياشاد اورا
طبيب كز طبيب نياشاد اورا

طبيب كز طبيب نياشاد اورا
طبيب كز طبيب نياشاد اورا
طبيب كز طبيب نياشاد اورا

طبيب كز طبيب نياشاد اورا
طبيب كز طبيب نياشاد اورا
طبيب كز طبيب نياشاد اورا

طبيب كز طبيب نياشاد اورا
طبيب كز طبيب نياشاد اورا
طبيب كز طبيب نياشاد اورا

رب بر بار مقدس

رب بر بار مقدس
رب بر بار مقدس
رب بر بار مقدس

رجاء دايما اللطف وفي العهد جبار
رجاء دايما اللطف وفي العهد جبار
رجاء دايما اللطف وفي العهد جبار

جبار دهر مقسط مخبر الوعد
جبار دهر مقسط مخبر الوعد
جبار دهر مقسط مخبر الوعد

حق كل في مالك الملوك دايما بقاء ملقن
حق كل في مالك الملوك دايما بقاء ملقن
حق كل في مالك الملوك دايما بقاء ملقن

صاحب كل غوي موصوف اكبر رجائي
صاحب كل غوي موصوف اكبر رجائي
صاحب كل غوي موصوف اكبر رجائي

ديهور موقوف قايما بلانزال احكم الحاكمين
ديهور موقوف قايما بلانزال احكم الحاكمين
ديهور موقوف قايما بلانزال احكم الحاكمين

التر قاصم كبير قديم الى الابد
التر قاصم كبير قديم الى الابد
التر قاصم كبير قديم الى الابد

مدح اليدايع قديم لا يله مقصود هفك حنين
مدح اليدايع قديم لا يله مقصود هفك حنين
مدح اليدايع قديم لا يله مقصود هفك حنين

بهره كنده زكاه هميشه سود و سود
بهره كنده زكاه هميشه سود و سود
بهره كنده زكاه هميشه سود و سود

بهره كنده زكاه هميشه سود و سود
بهره كنده زكاه هميشه سود و سود
بهره كنده زكاه هميشه سود و سود

بهره كنده زكاه هميشه سود و سود
بهره كنده زكاه هميشه سود و سود
بهره كنده زكاه هميشه سود و سود

بهره كنده زكاه هميشه سود و سود
بهره كنده زكاه هميشه سود و سود
بهره كنده زكاه هميشه سود و سود

بهره كنده زكاه هميشه سود و سود
بهره كنده زكاه هميشه سود و سود
بهره كنده زكاه هميشه سود و سود

صانع قاني

ملك الملك

من حق لا انصاف

امیر ^{فرمان در زمانه} مالک يوم الدين ^{مراد نعم المحب}
 ۵۲۸۱۰ ^{۲۳۴۲} ^{۲۳۴۵} ^{۳۳۴۵}
 موفی العهد ^{مدبر واسع العطايا} ^{رحم}
 ۳۲۳۵۰ ^{۳۲۳۵۰} ^{۳۲۳۵۰} ^{۳۲۳۵۰}
 نعم الوجود ^{فالقلب مجیر} ^{ربنا}
 ۷۲۵۰ ^{۹۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۴۲۵۳}
 مرید ^{مروح مطهر} ^{نور}
 ۴۲۵۳ ^{۲۵۳} ^{۴۲۵۳}
 انور ^{نعم الوکیل} ^{رحیم} ^{برهان} ^{کرم}
 ۳۲۵۷ ^{۳۲۵۷} ^{۳۲۵۷} ^{۳۲۵۷}
 المشر ^{نعم الحسب} ^{ولی المؤمنین} ^{مراد علی الاله}
 ۳۲۵۷ ^{۳۲۵۷} ^{۳۲۵۷} ^{۳۲۵۷}
 حمید الافعال ^{مزی القلوب} ^{مالک کل ملوک} ^{مزی الملک انبا}
 ۳۲۵۷ ^{۳۲۵۷} ^{۳۲۵۷} ^{۳۲۵۷}
 نعم المولی ^{حقیق} ^{من لا یحیی الاوه} ^{من هو العلیم}
 ۳۲۵۷ ^{۳۲۵۷} ^{۳۲۵۷} ^{۳۲۵۷}

فکر ^{فارح} ^{معبود بکل مکان} ^{سمیع الدعاء}
 ۳۳۲۸۳ ^{۳۳۲۸۳} ^{۳۳۲۸۳} ^{۳۳۲۸۳}
 رؤف ^{قیوم لایوم} ^{فاطر صاب}
 ۲۱۵ ^{۲۱۵} ^{۲۱۵} ^{۲۱۵}
 صبار ^{باقی لایف} ^{فرید} ^{جیل الافعال}
 ۵۱۹۳ ^{۱۶۹۳} ^{۱۶۹۳} ^{۱۶۹۳}
 منور ^{صبور} ^{رحمن} ^{محب المحسنین}
 ۲۱۹۳ ^{۱۶۹۳} ^{۱۶۹۳} ^{۱۶۹۳}
 من له ملک لایزول ^{مکرم منیر} ^{مدی البرا}
 ۲۱۹۳ ^{۱۶۹۳} ^{۱۶۹۳} ^{۱۶۹۳}
 اعدا ^{العادلین} ^{بصیر} ^{عالم لایس} ^{من لا یطیف}
 ۳۱ ^{۳۱} ^{۳۱} ^{۳۱}
 اقرب ^{دلیل من لا یزول} ^{سود} ^{قدیم الاحنا}
 ۳۱ ^{۳۱} ^{۳۱} ^{۳۱}
 قیادر ^{قیام} ^{قهار} ^{صادق الوعد}
 ۱۳۰ ^{۱۳۰} ^{۱۳۰} ^{۱۳۰}

رازق رزاق من له الجنة الماوی من یوفی
 از رزق رزاق من له الجنة الماوی من یوفی
 از رزق رزاق من له الجنة الماوی من یوفی

مشاهد میسر حیل القیام رقیب
 مشاهده میسر حیل القیام رقیب
 مشاهده میسر حیل القیام رقیب

قرب نعم المعبود قدیر رب العزیز
 قرب نعم المعبود قدیر رب العزیز
 قرب نعم المعبود قدیر رب العزیز

مر لاجله وکماکان من مثل ولا یسل شهید من الیم
 مر لاجله وکماکان من مثل ولا یسل شهید من الیم
 مر لاجله وکماکان من مثل ولا یسل شهید من الیم

مفرج جامع کل مجموع من یعطی ولا یعطی مقصور
 مفرج جامع کل مجموع من یعطی ولا یعطی مقصور
 مفرج جامع کل مجموع من یعطی ولا یعطی مقصور

ابن الاصفیاء مصور من لا ملک الا ملک من لا قدیر
 ابن الاصفیاء مصور من لا ملک الا ملک من لا قدیر
 ابن الاصفیاء مصور من لا ملک الا ملک من لا قدیر

من قوله الحق مکفر مقلب القلوب ناصر
 من قوله الحق مکفر مقلب القلوب ناصر
 من قوله الحق مکفر مقلب القلوب ناصر

مقرب من یوفی حاکم مقدر فالق الاصحاح
 مقرب من یوفی حاکم مقدر فالق الاصحاح
 مقرب من یوفی حاکم مقدر فالق الاصحاح

مزدک

مقبل القیل والنهار کما فی القیامات منقلم دافع البلیات
 مقبل القیل والنهار کما فی القیامات منقلم دافع البلیات
 مقبل القیل والنهار کما فی القیامات منقلم دافع البلیات

شرف الجزاء محب المتوکلین نور علی کل نور مرتب
 شرف الجزاء محب المتوکلین نور علی کل نور مرتب
 شرف الجزاء محب المتوکلین نور علی کل نور مرتب

ارحم من کل رحیم من کل یوفی شان رزاق الامم رزاق
 ارحم من کل رحیم من کل یوفی شان رزاق الامم رزاق
 ارحم من کل رحیم من کل یوفی شان رزاق الامم رزاق

راحم من کل ارحم له معطی المسکین ستر ساتر
 راحم من کل ارحم له معطی المسکین ستر ساتر
 راحم من کل ارحم له معطی المسکین ستر ساتر

منکر اکرم من کل کریم نور علی کل نور من جعل الجبار اوقاد
 منکر اکرم من کل کریم نور علی کل نور من جعل الجبار اوقاد
 منکر اکرم من کل کریم نور علی کل نور من جعل الجبار اوقاد

ولی المتقین من لا شرک له رب العالمین خفی
 ولی المتقین من لا شرک له رب العالمین خفی
 ولی المتقین من لا شرک له رب العالمین خفی

من الجنان نور علی کل نور فامر کل جبار عید کافی
 من الجنان نور علی کل نور فامر کل جبار عید کافی
 من الجنان نور علی کل نور فامر کل جبار عید کافی

سامع الاصول ستر اقدر القادری رائق
 سامع الاصول ستر اقدر القادری رائق
 سامع الاصول ستر اقدر القادری رائق

من العیون العلیا
 من العیون العلیا
 من العیون العلیا

رب الارض والسموات
 رب الارض والسموات
 رب الارض والسموات

فادر كل مقتدر منحي الافات وارث اهل الشاء والحمد
توابعه بر محنتي راضيه از عبادي اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
رذاق كل مزوق من يصفو القلوب لاهو من عبده الكفا كاشف كل كرب
او راضيه بر عبادي اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
شافي الصدور مقتدر خالق خلاف
شفا و صند و لها تنها و كان افروجه و افروجه
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
حتى ليس كماله باذل من لا يملك الاعلى ابصر كل بصير
زنده كبريت مثل او زنده بخشنه اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
من لا يملك من لا يعباد باطل مخلص اقرب من كل قريب
اكر كنتم عبادي سراديس ستايش اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
من لا يملك الصفا العليا امان الخافين باعنا لهما من قاصد عبادي
اكر كنتم عبادي سراديس ستايش اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
من قبل التوفيق عبادي فاخبر مقتدر الافات مقتدر الافات
اكر كنتم عبادي سراديس ستايش اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
رب الحية والانتقام من هو على كل يد من جمال النفس من كل كسوف
خدا و بر عبادي سراديس ستايش اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠

باسط اليدين بالرحم فارح كل محوم منو القلوب شدي القوي
كشايه و جبروت و جبروت راضيه از عبادي اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
ابن اليردين من هو في احسانه قديم من لا يشبهه من لا يقبل القلوب لاهو
ارام و صند و لها تنها و كان افروجه و افروجه
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
من هو في ملكه قديم فقال الماريد كاشف البلية كريم الصفي
اكر كنتم عبادي سراديس ستايش اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
كاشف البلية اصدق الصادقين مطلق الاسرار من لا يقبل القلوب لاهو
اكر كنتم عبادي سراديس ستايش اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
دائم المعروف ميسر الاعمال رافع السماء فاتح
هميشه كبريت اكر كنتم عبادي سراديس ستايش اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
فاتح كثر الفقراء شفيق اسرع الحاسنين من فائز عبادي
اكر كنتم عبادي سراديس ستايش اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
معين من لا يملك من هو في احسانه قديم من لا يشبهه من لا يقبل القلوب لاهو
اكر كنتم عبادي سراديس ستايش اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠
متين من مني الخاب نعم العزيب
محكم و استوار اكر كنتم عبادي سراديس ستايش اكر كنتم عبادي سراديس ستايش
٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠ ٥٠٠

من جلد لطیف افسر من البلیل شفای کاشف
 اگر درم که میسر ارام و دهن که بکشد شفای کاشف
 ۶۳۹۱ ۹۱ ۵۱ ۵۱
 من هو الکرم من هو علی محبت من امره کم نواب
 اگر او که بکشد من هو علی محبت من امره کم نواب
 ۶۳۹۲ ۳۳ ۱۱ ۱۱
 باسط الرزق مقدر لاجال من یقوت هذا قاهر الاغواء
 فراخ کننده روزگار مقدر لاجال من یقوت هذا قاهر الاغواء
 ۱۰ ۵ ۱۲ ۱۲
 من له الاموال الحیة ناصر الاولیاء اسمع السامعین رب العالمین
 اگر او که بکشد ناصر الاولیاء اسمع السامعین رب العالمین
 ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱
 محب الصابین حبیب الفقراء من لا یغترک من رب الاسراب
 محب الصابین حبیب الفقراء من لا یغترک من رب الاسراب
 ۲۳ ۳۵ ۳۳ ۳۳
 باری القوس قاهر سبع الحباب من یزید علمه
 باری القوس قاهر سبع الحباب من یزید علمه
 ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱
 جبار الجبارة فکاک الرقاب مروح الخوفین من یزید لسانه
 جبار الجبارة فکاک الرقاب مروح الخوفین من یزید لسانه
 ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱
 من یزید شفیع راحم المساکین من هو فی سلطان قوتی
 من یزید شفیع راحم المساکین من هو فی سلطان قوتی
 ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱

من جعل التماسعاشا ذوالحول والحال من یزید ثابته
 اگر او که بکشد من جعل التماسعاشا ذوالحول والحال من یزید ثابته
 ۲۹۱ ۹۰ ۹۹۵ ۹۹۲
 قابض اخر لا فایة ذوالجود والاحسان ذوالحیة الفایة
 قابض اخر لا فایة ذوالجود والاحسان ذوالحیة الفایة
 ۹۰۳ ۹۰۵ ۹۰۵ ۹۰۷
 سرور العارین من یزید کافرا ذوالوفا والاعطاء ذوالکرم والیا
 سرور العارین من یزید کافرا ذوالوفا والاعطاء ذوالکرم والیا
 ۹۰۷ ۹۰۹ ۹۰۹ ۹۰۹
 ذوالعزة الدائمة قاضی من هو الشری کثیر العفو
 ذوالعزة الدائمة قاضی من هو الشری کثیر العفو
 ۹۰۹ ۹۱۱ ۹۱۱ ۹۱۱
 حسن کل شیء وجامع من الجبال خزائنه ذوالعز والاحلال کثیر النعم
 حسن کل شیء وجامع من الجبال خزائنه ذوالعز والاحلال کثیر النعم
 ۹۱۱ ۹۱۱ ۹۱۱ ۹۱۱
 مولتی عند کتبی من الجنة جمته ذوالحول القوة ذوالالقاء
 مولتی عند کتبی من الجنة جمته ذوالحول القوة ذوالالقاء
 ۹۱۱ ۹۱۱ ۹۱۱ ۹۱۱
 فایض الجود من هو کمال رفیع من لا یزید ذوالقوة الدائمة
 فایض الجود من هو کمال رفیع من لا یزید ذوالقوة الدائمة
 ۹۱۱ ۹۱۱ ۹۱۱ ۹۱۱
 احسن الخلقین ذوالعهد والوفاء مثبت ذوالاعطاء والوفاء
 احسن الخلقین ذوالعهد والوفاء مثبت ذوالاعطاء والوفاء
 ۹۱۱ ۹۱۱ ۹۱۱ ۹۱۱

نورانی بر در آفتاب و آفتاب در خورشید

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد شریف و شکر لطیف که با شرفی پان و الطف بتیان مودعی کرد
و سپاس نامحصور نشان دات علی عظیم است که خطبه پان معنی بدیع
حکمت اورا بن ماسر وجود هر موجودی بهیچ بلاغت مستدرک می باشد
و صلوات نامحدود بر طایفه که نقای احباب و محابا آریاب
از جبه خلوت نشینان آسمان و صفات تسبیح مکاشفه و مشاهد
اینان منکشف گردید اولئک علیهم صلوات من
ربهم و رحمة و اولئک هم المهدون خصوصاً بر منظر
مطهری که در بیان حقیقت امر و تحقیق توحید مکتوم کلمه انا
و علی من نور واحد بود و در داریا هر اطلال
افتد از و حمت خویش بر سبکانه و خویش این ندادد اد
که آباد از حکمت و علی بابها علیهم من الصلوات
افضلها و من الحیات و التلیات بعدد کلمات الله
اللی لا یستقدو بر لا اوکهریک بر آسمان هدایت کندگان

نورانی ضلالت را که بگشاید آمدند تخصیص آتدانی که حروف
مملکت را نقطه خبر وجود مقدس سطر او نیامد و در این
موجودات بر کار محیط خبر منظر آتد او نشد که در مدحت و
منقبت اورا بن حال بدین مقال بکام می رسید ای یق
حان جهان همه حال ایمان و امان همه که چه فرستاد سوره
خدای جز تو بند روح روان همه یا همه راه تو بوی بود
از تو منور د اوجان همه صلوات الله و سلامه علیه و علی اولاد
المطهرین اما بعد مدتی سیلان خاطر و داعیه باطن و ظاهر بران بود
که در بیان خطبه که منسوب بحضرت امیر المومنین و یعقوب الدین قال
الکفر قاع الحزم علربن ابی طالب علیه افضل الصلوة و السلام و سبی
خطبه المپاه ات و در بعضی اقوال ستمی خطبه انانیه سن است خطبه
و قائم محمد شود که منی و مشعر بانداز حل غوامض بر حبیل
احمال و محب قلب احوال و بصورتان روان آن معنی در تقوی
و تسلیف می باشد مقتضای الامور حقنه با و قائمها و الارامون
مواقیب حبا دینه عنایت هدایت نمود بر افتاء آن تقویون
مرفیق شد و محب المهدون از انحضرت نکته چند بر خاطر صنف

ساخت و بالله التوفیق اگر بایا سوال کند که امیر المؤمنین علی
 علیه السلام فرموده است که انا الاول والاخر والظاهر والباطن
 وانا بکل شیء علیم واما این سخنان که آن حضرت ایشان
 روایت توحید و تحقیق این کلمات قدسی بجه طریق ادا کرده شود
 که خلاصی ظاهر از مریدان و مخالفان را اعتراض رسد جواب گویم
 که اوله باید معلوم کرد که خویشا در حدیث قدسی معنیای که لایزال
 عندهی بقرب الی بالیق اقل حتی احببه فاذا احببته
 كنت سمعه الذی یسمع به و یبصر الذی یتبصر به
 و الذی یتطهر بهما و رجه الی تمیثی بها مضمون
 این حدیث و مخفی این خبر آن شد که همیشه بند من تقرب بمن
 جوید بنوا که آن زیاده عبادات و طاعات بر ذرایع
 مکتوبه تا بان غایت که من دوست میگیرم او را همین که دوست گرفتم
 او را سمع او میشود که بمن میشود و بصر او میشود که بمن می بیند
 و دست او میگیرد که بمن میگیرد و پای او میشود که بمن میرسد
 و محال فیه آن شد که انسان عبادت از اعضا و قوی اعضا
 همچو دست و پا و غیر آن و قوی همچو سمع و بصر و غیر آن پس وقتی

که این هر دو بحکم حدیث مذکور شده باشد اسم و رسم عبد بالکلی محو
 شده باشد و ملکی وجود را تمام حق مقرب شده باشد پس در آن حالت
 هر چه گوید و شود گویند و شوند و بجز از حق نباشد و درین مرتبه است
 که بعضی از اصحاب ریاضت سجدات گفته اند که خلایق عالم خلقت و ظاهر
 شریع است همچو قول مسعودی انا الحق و سبحانی ما اعظم شأنی و لکن
 حیثی سوی الله و منی آن نور که با موسی سخن گفت من خدایم من
 من خدایم من خدایم و این خلایق عیش و روشی هست شده اگر کسی آهمن را
 در آتش برد و آنکست از اطراف بروی ریزد دم بدم او را بسفح شوید
 مقرب گردد آهمن معاربت و معاربت آتش و مجاوره او از ظلمت
 کثافت و کدورت صلابت او خلاص باید و بمرتب رسد که صفت
 که در آتش اعتبار توان کرد آن شعاع و احراق که علت غایت آتش است
 در وجود کرد و تمیز بین بند چون در مرتبه محبوبی حق آمد
 بمقتضا حدیث که مذکور شد دست و یاسع و بصر عبد میشود پس چه
 صادر شود از افعال و صفات حق همچو کثافت با حشر رسالت حق
 فرمود که و ما ریت از ریت و لکن الله منی یعنی بنده حق
 قوی محمد آن مقام که انداختی تو ولیکن خدا انداخت آن جا که

در روی گفتار که چه آن فعل انداختن ظاهر از حق رسالت بود اما
 محقق از آن حق است انانیت و نسبت حق کرد در آخر کار که و لکن الله
 که می پس حضرت امیر المومنین را علیه السلام این مرتبه محبوب حق
 ثابت انانیت هر چه او گوید حق باشد سکه در مظهر او شعر اندک
 گفته اند اما حق نگوید آمد بدان که ایشان ایشان نبوده اند
 اگر بیا سوال کند که این معنی که امیر را که مرتبه محبوب حق است مجز
 ادعاست یا خود دلیل عقل و نقلی است جواب که حدیث حضرت
 رسالت نامق و شاهد برین مدعا که اتفاق اهل اسلام و پیش
 جمع اهل حدیث این خبر بجهت پیوسته است عن سهل بن سعد
ان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم قال يقع خير
كواعطين هذه الآية عند رجاء يفتح الله على عبده
يحب الله ورسوله ويحبه الله ورسوله فلما
اضبح الناس عرف اعلی رسول الله كلفهم رجوع
ان يعطاهما فقال عليه السلام ان علي بن ابي طالب فقبل
يا رسول الله هو كشي عني فقال فانسلوا الله فاني
به فبصق رسول الله في عينيه فبركان لم يكن به

و جمع فاعطاه الآية معنی این حدیث آن شد که روایت میکند
 سهل بن سعد که حضرت رسالت فرمود که در روز خیر که بر من فرود
 آید را یعنی علم لشکر را بر منی که خدا بجا یخبر را بهر قدرت او
 که هزاران دوست دارد و رسول خدا را و خدا او را دوست دارد
 و رسول خدا او را دوست دارد پس چون صاحب شد مردم هم رفتند
 پیش حضرت رسالت و همه استید می داشتند که آن علم بدیشان دهد
 رسول و نبوت کجاست علی بن ابي طالب گفت یا رسول الله سگایت
 ان چشم خدا یعنی در چشم دارد پس فرستاد بسوی او و آمد آن من
 مبارک در هر چشم مالید و در چشم آنحضرت جابه نیک شد که گویا هر کس
 در دین بود پس علم لشکر را باو داد و او را آن فتح حاصل شد کلام
 آنحضرت رسالت درین حدیث اثبات کرد بحیثه الله ورسوله یعنی
 دوست میدارد او را خدا و رسول خدا حق او را محبوب و دوست
 خود گرفته باشد هر چه او گوید حق گفته باشد و دیگر در حدیث آمده است
 که علی مشغوس فی ذات الله یعنی علی سوده شده است در ذات خدا
 و امیر فرموده است که اما کلام الله اما حق یعنی من کلام حق گویم
 خدایم این سخن حضرت امیر علیه السلام مطابق آن حدیث که علی مشغوس

فی ذات الله یعنی چون حضرت رسالت آن فرمود امیر و مقابل
 آن این فرمود که انا کلام الله انا طر و سحر آن حدیث
 باین نکته دفع شد زیرا که کلام نفس منکر از غایت اتحاد و غنیت
 که دارد گویا که سوده بذات منکر شده است و از وجودانیت و چون
 خود را کلام حق گفته باشد و حق تعالی جمع اشارات بکلام خود را در
 و احاد کرد و چنانکه فرمود انما قلنا نوحی اذ اردنا ان نقول
که کن فیکون یعنی قول ما بر آید و شی را از آشیاست و می شود میگویم
 کن پس می باشد و آن شی بنظر می آید و دیگر فرمود نوحی الحق
بکلماته و یظلم الباطل یعنی حق تعالی منکر انداخته و احکامات خود
 و باطل میگرداند باطل را بکلمات خود چون این معنی بی ثبوت رسیده
 بهما اشارت در حکم کلام صامت حق است و در تحت تصرف اوست بحکم
 آیه مذکور و دیگر فرمود قالت النمرق العجوز مستحرات
بایم یعنی ای پادشاه و ستادگان سخنند با مر خدا و حضرت امیر
 خود را امر خدا خواند چنانکه انا امر الله و الویج و امر خداست
 و لا کله کن بر هر قسمی که خود را بحسب شود تجلی و تحقیق کلام حق
 حق دین باشد او را رسد نفس انا الاولی و الآخر و الباطل و الظاهر

و انا بکلماتی علیم بر چون خود را امر خدا گفت که آن کلمه کن است
 و کلمه کن کلام الله است و گفتیم هر چه صا در می شود از کلمه کن صا در
 می شود از خدا پس را است باشد این نکته که امیر فرمود که انا المصور
فی الارحام یعنی منم نقش گشته در چهار زی که هر نفس بر بخت
 وجود و بر صفحه هر موجود بوجود می آید هر ازین کلمه بر من نیست
 پس برین تقدیر که زود می آید که منم کلام خدا که کمال فیض از آشی
 بر او است و او خود همانند از ان معنی فرمود قل علی علیه السلام
دوالک فیک و لا تشعروا اولک منک و تشعروا یعنی
 دوا و در ذات و تو نمیدانی و در دقت از دست و در دقت که میدانی
 و تجب انک حق و صغیر و قلک انطوی العالم
 الاکبر یعنی می پنداری که تو حق و صغیر و حال آنکه در دقت منطوی
 و بحسب باشد عالم الاکبر فانت الکتاب المبین الذی
باخر فی یظهر المقتر یعنی تو کتاب مبینی که بحرهای او مبین ظاهر
 شد و بر همین معنی بعضی از اولیا الله فرمودند انا القرآن
و السبع المثانی و روح الروح له روح الا وانی یعنی من قرآن
 و سبع المثانی ام و روح روح نه روحی که در محل باشد یا محل باشد

ش

غرض آنکه حضرت امیر چنین فرمود که فانت الکتاب المبين
 و دیگر آنکه حضرت رسالت فرمود که حق امیر المؤمنین علیه السلام که
یا علی کنت مع الانبیاء سراً و صریحاً معی خبر انبیای
علی باهم انبیا ستر بودی و با من آشکارا سدی و سر خدا
کلام خداست همچنانکه حضرت امیر فرموده است که جمیع اسرار
الله تعالی فی الکتاب السماویة و جمیع ما فی الکتاب السماویة
فی القرآن و جمیع ما فی القرآن فی فاتحة الكتاب و جمیع ما
فی فاتحة الكتاب فی بسم الله و جمیع ما فی بسم الله فی الباقی
ما فی الباقی فی النقطة التي تحت الباء و انا النقطة تحت
الباء یعنی جمیع اسرار خدا در کتابهای آسمانیست و جمیع آنچه در
کتابهای آسمانیست در قرآنست و جمیع آنچه در قرآنست در فاتحة الكتاب
و جمیع آنچه در فاتحة الكتاب است در بسم الله است و جمیع آنچه در
بسم الله است در با بسم الله است و جمیع آنچه در با بسم الله است
در نقطه با و است پس این سخن این معلوم شد که منم اسرار خدا
و اسرار کتاب آسمانی و جمیع کتاب آسمانی همراہ بود پس همه سبک
آسمانی همراہ بوده باشد اما چون این کتب آسمانی محقق رسالت

در کتابهای آسمانی
 جمیع اسرار خدا
 در کتابهای آسمانیست

ختم شد از آن روی ستر او که حضرت امیر باید ظاهر شد
 کرد آنکه نمی توانی بود. هر دو نهان او علی بود. با جمیع انبیا
 ستر بود. این نطق خدا که خبر بود و دیگر حجتی و مودت
 در حق موسی علیه السلام که چون موسی بن دیکل آتش رفت
لکنت انی انا الله قال الله تعالی فلما اتیتا نودی بامی
انی انا ربکم خلع ثقلک یعنی چون موسی را آتش آمد
 نذکره شد که منم بر روی آتش که خروای از آتش آید
 انسانست او را قائل آن باشد که بواسطه تخلی حق صدای
انی انا الله رب العالمین از او برآید پس حقیق و منطری که خود
او نور باشد بطریق اولی که از او این صدایها که در خطبه البیان
مذکور است برآید با وجود آنکه حضرت امیر علیه السلام هیچ جاد را از خطبه
تقوّم ندک انی انا الله که اگر انا الله تعالی ظاهر حق را اعتراض
 رسیدی دین که از جمیع اسماء با تفاق الله اسم ذات و انفعی که وجود
 او نور است آن حدیثی که حضرت رسالت گفته است کنت انا
و علی نورا بین یدی الله قبل ان یخلق آدم باربعه عشر
الف عام قبل خلق الله آدم نقل ذلك النور الی صلیبه

فلم يزل ينقله من صلبه الى صلب حتى اقره في صلب عبد
 فقتله فبين قصير قتي في صلب عبد الله وقسم على في صلب
 ابو طالب فعلى معنى وانا منه منقول است ان حديث ان
 من اولاد من كان في ان اولاد علمي اهل بيت است معنى حديث
 است که من وعلی یک نور بیکم میان مرد و دست خدا ی حق پیش آنکه
 پانزده آدم را بجا آورده هر سال بر خون آدم را آفرید نقل کرده آه
 نور را صلب آدم و همی آن نور را نقل کرد از صلبی بصلبی تا قرآن
 داد او را در صلب عبد المطلب پس منقسم گردانید آن نور را بدو قسم
 قسم من به پیش عبد الله رفت و قسم علی به پیش ابوطالب پس علی آن
 منست و من از و در حدیث دیگر آمده است که انا و علی من نوری
 واحد و در قرآنست که الله نور السموات و الارض پس چون
 حق نور آسمان و زمین و جمیع انوار فرع نور محمد است و علی علیه السلام
 عین آن نور زیرا که حضرت رسالت عین نور حذات پس حضرت
 امیر مصلح السلام رسد که گوید انا النور الذی اقتبس منه موسی
 فهندی یعنی منم نوری که اقتباس کرد از آن نور موسی و هدایت
 موسی را پس آن است که انا ربک گوشت یا موسی همین نور بود

بقوله امیر المومنین علی علیه السلام و رب جمیع اشیا کلمه کن است و امیر علیه
 کلمه اکنون چون حضرت رسالت و حضرت امیر علیهما السلام از کینور باشند
 اگر سائل سوال کند که چو است که حضرت رسالت ازین کلمات فرمودند
 جواب آنست که هر چند که ایشان از یک نورند اما مرتبه حضرت رسالت مرتبه
 نبوتست و مرتبه نبوت بعلق مخلوق دارد و از آنست که مسقط شد و من گشت
 و این مرتبه محتاج بواسطه می باشد که آن ملک است و در هر امر که مخلوق میسر
 در آن باب ما مورثات از عرض آنکه یا ایها الرسول بلغ ما انزلک
 الیک من ربک یعنی ای رسول برسان آنچه بنویزده است از پروردگار
 تو و بفر آن ما مورثت از آنکه فرمود انما علیک البلاغ و علیها الحجاب
 و فرمود بعثت بک بیان الشریع لا بییان الحقیقه یعنی برانجهت شدم
 به بیان شریعت نه بیان حقیقت و این سخن که حضرت امیر فرموده است و مرتبه
 او مرتبه ولایتست و درین مرتبه او واسطه نیست بلکه فی حجاب شاهد
 حق میکند و دیگر آنکه حضرت رسالت فرمود من جبک به تنزل یسکرم و علی
 ساء لک و ما دیر مرتبه حق است که و ما بعلمک تاویل الا الله که آن کی حقیقت باشد
 و غیرت میان ایشان نیست الا در بعضی و شغف بلکه هر چند که این فرمودند
 در باب توحید و مشایخ سخن هر از مرتبه ولایت حضرت رسالت زیرا که

حضرت رسالت را مرتبه نبوت و مرتبه ولایت هر دو است
 و مرتبه ولایت حضرت رسالت افضل و اعلی است بر مرتبه نبوت
 او چنانکه این محبت که ولایت فاضله است یا نبوت در میان حلاله
 هست پس ولایت بنی بر نبوت بنی غالب است نه ولایت غیر بنی
 بر نبوت بنی اکنون ولایت حضرت امیرالمومنین علیه السلام
 همان ولایت حضرت بنی است و رسول و مودع مع الله و
 لا یغنی فیہ ملک مقرب و لا نبی مرسل یعنی مرا خدا
 و قیامت که در آن وقت نمیکند ملک مقرب که جبرئیل باشد
 و نبی مرسل که وجود او باشد که مرتبه نبوت است که آن وقت
 عبارت است از مرتبه ولایت حضرت رسالت چون
 بر امیر هر چه گفته باشد که ظاهراً سگالی دارد از آن مقام است
 و آن مقام فناء محض می باشد که عبارت از آن مقام فناء
 فی الله و بقاؤه بالله است دیگر آنکه امیر مودع است که انا
 النقطة تحت الیاء و دیگر مودع که انا الکتاب المصور

این عبارت از حضرت امیر علیه السلام است
 و این عبارت از حضرت امیر علیه السلام است
 و این عبارت از حضرت امیر علیه السلام است
 و این عبارت از حضرت امیر علیه السلام است

این عبارت از حضرت امیر علیه السلام است
 و این عبارت از حضرت امیر علیه السلام است
 و این عبارت از حضرت امیر علیه السلام است
 و این عبارت از حضرت امیر علیه السلام است

و فرمودند انقله نقطة کسرها انجا اهلون و چون وجود
 او نقطه باشد مقرر است که جمیع حروف در تحت نقطه است و در
 نقطه مندرج است و چون گفته اند که علم نقطه است معنی آنست
 که وجود من علم محض است پس جمیع اشیا که آمدند با ایشان
 کتاب آسمانی همراه بود و آن جمیع کتاب آسمانی ازین حروف خالی
 است و این حروف ازین نقطه خالی نیست پس نقطه در هر ساری
 و جاری باشد از آن فرمود حضرت رسالت که یا علی کنت
 مع کل الانبیاء و انما حضرت معی جبرئیل یعنی سر خدا و نبی
 در نظر محمد ظهور یافت در طوبی و عدم از حق
 سنی شد هر نقطه که قابل صفت بدی شد در کشف
 چه نور و در آن فی شد ملک و ملکوت و ماسوی اهل طی
 و فقر و فقر می باید کرد که سیه وارض و هر چه در دست هر بام
 یکلام حق است و بیرون ازو نیست که اگر بپیل و فن و بقا
 این کلیم خدا که ازین نقطه که امیر فرمود که انا النقطة و بطون
 آمد کسی از سموات و ارض بدید اشیا موجود نماید پس در هر
 اشیا علی حکم حدیث و آیت ساری باشد همچنانکه علی مع

صلوات الله عليه وآله این فضیلت و کرامت که خدای تعالی در حق
 من لطف کرده است عقید از من کسی دیگر را این لطف نکرده است
 بغير از ما زید اولاد معصوم و از نشان تینا فاضل من تمام
 معویه گفت یا علی فضلای خود را بیان کن در اقل خطبه
گفت انا الذی عنده مغایر الغیب لا یعلمها
بعد محمد غیری و انا بکل شیء علیم معنی تاویل این کلمات
 آنست که امیرالمومنین علیه السلام فرموده که من گمانید علم غیب
 و بعد از بغير صلوات الله عليه وآله علم غیب کسی بهتر از من
 نداند و من جمیع چیزها دانایم و دلیل بر حجت این قول
 آنست که رسول الله صلی الله علیه و آله در حق امام علی علیه السلام
 گفته است که انا مریته العلم و علی بابها معنی من ایشان
 علم خدایم و علی در آن شهرت است و اجماع امت است که
رسول صلی الله علیه و آله صاحب علم لدنی بود که انواع
علوم اسرار غیب را دانسته بود و چون در شهرستان علوم علی
 علیه السلام بود هر آینه دانسته علم غیب باشد با هر خدای تعالی
 پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست گفته است اما

انچه امیرالمومنین علیه السلام فرموده است انا ذو القرنین المکدود
فی الصفح الاولی تاویل این آنست یعنی از روزی اندک که
 خدا تعالی نود و نهمین من بر اهل بنو عرصه کرده است تا ختم
 این صلوات الله عليهم این قرن او را بود و روزی دوم آنست که
 بعد از محمد صلوات الله عليه وآله ولایت من این دعا را داده
 فرزند من تا قیامت بر خلایق اظهار کند آیند و این قرن دوم باشد
 پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست گفته باشد اما انچه
 امام علیه السلام فرموده است انا الحجة الذی عندهی حاتم
سکین بن داود یعنی من آنکس که حجت من دیک خود را در
 آنکسری سلیمان را علیه السلام که اگر امام من بر آن آنکسری بن
 لطیف دنیا و مافیها بر وی مستقر شدی اما انچه علی علیه السلام
 گفته است انا حجة الانبیاء یعنی من حجت جمیع پیغمبران را
 دلیل بر حجت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله و سلم
 گفته است انا و علی من نور واحد یعنی من و علی از
 یک نوریم پس علی علیه السلام حجت جمیع انبیاء است اما انچه امام
 علیه السلام فرموده است انا الذی اتوا لی خصایب الخلق

اجماع معنی این کلمات آنست که خدای تعالی حساب بخلاف تو را
 روز قیامت بمن دهد تا هر خلق را حساب من باز خواهم دیکر
 بر همت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله فرموده است
ان علی بن ابی طالب هو خاتم النبیین یعنی علی بن ابی
 طالب ختم گشته دوزخ و بهشت است پس ثابت شد که
 فرق گشته دوزخی و بهشتی باشد که حساب تو در دست او باشد
 اما آنچه امام دین علی علیه السلام فرموده است انا الخلیف الموقوف
 دلیل بر همت این قول آنست که از روایت عبد الله عباس
 رضی الله عنه آمده است که اگر علی علیه السلام را خدای تعالی
 من سر عزرائیل موی که مگردی و نور ولایت وی بر سر حساب
 عزرائیل علیه السلام حاضر نبودی در شمار هیچ هزار عالم او را
 عزرائیل صد هزار بار غلط کردی از برکت نور و هیچ غلط
 نمیکند دلیل بر همت این قول آنست که نقل است از ابن ادریس
 رضی الله عنه که گفت با سناد متصل عن النبی علیه السلام انه قال
من قول حیلة علی السلام ان علیا هو خلیف الازلی و الخ
رسول علیه السلام گفت که علی بن ابی طالب علیه السلام را باینکه

ارواح و تاویل این کلمات آنست که عزرائیل علیه السلام بی ومان
 علی بن ابی طالب علیه السلام باشد که بگوید که بگویم را از تو بگو
 پس ثابت شد که علی علیه السلام صاحب لوح محفوظ است اما آنچه
 امام علی علیه السلام فرموده است انا قلب الله ربنا که خدای تعالی مقرب
 اقلوبت و معدن ایمان بندگان او است بدلیل قبله
 بیت الله و چون ایمان هیچ مکلف را بی همت وی مودت
 علیه السلام خدای تعالی قبول نمیکند پس ثابت شد که علی علیه السلام
 قلب الله بود و اما آنچه علی علیه السلام گفت است انا خلیفة الله
 یعنی منم پناه خلق در برابر خدای تعالی تاویل این کلمات آنست که
 هر که پیش من باز نهد یعنی من که علی ام قولا کند و از
 دشمنان من بشناید او را بر همت خدای و هر که من و اگر از
 من جدا کرده باشد او را بدوزخ فرستم تا عذاب جریق شود
 و الیم میکند و او را یمن میزند آن وقت پشیمانی سود ندارد
 حساب که خدای عز و جل از من معفو فرموده است قوله تعالی
یا حسرتا علی ما فرطت فی جنب الله باشد اما و صدق

این بار آنها رحمت باشد اما آنچه امام زین علی علیه السلام
 فرموده است أنا سمع الرعد ومبرق البرق يعني من
سنة رعد وزندة برق دليل بر حجت این قول آنست
که نقل است از سلمان فارسی رضی الله عنه که رسول
علیه السلام فرموده است که اِنَّ لَصَوْتِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْحَرْبِ كَصَوْتِ الرَّعْدِ يَعْنِي أَوَّانَ عَلِيِّ
أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرَجِبِ كَقَارِ مِثْلٍ أَوَّانَ رَعْدٍ
سِرِّ ثَابِتٍ شَدِيدٍ كَمَا يَعْنِي دَرَجَتِ خُودِ رَاسَتِ كَفَرَةٍ
وَدَرَجَتِ مَبْرِقِ بَرَقٍ كَمَا فرموده است دليل بر حجت این قول
آنست که اجماع است آنست که امیرالمومنین علی علیه السلام
هرگاه با کفار ده الفغان میزدی آن تیغ از میان دو شاخ
میشدی و آتش بر برق میبختی پس ثابت شد که علی مبرق
برق باشد اما آنچه امام زین و وقتی مطلق رسول الله
فرموده است أنا مطر دالامهار یعنی منم راننده و روا
کنده آنها در جوها دليل بر حجت این قول آنست که نقل
از عبد الله عباس رضی الله عنه که رسول الله صلی الله علیه و آله

والله وسلم تشبیه با یعنی کرده است که أنا عليا مفرج
العنود و مطر دالامهار یعنی علی علیه السلام رواکننده
حجته سارهاست و راننده آنها را جوهاست که هر دو را
بنوعی ولایت میداند اما آنچه امام مقرر فی الطاهر
علی علیه السلام فرموده است أنا سماء السموات یعنی منم بلند
کننده آسمانها دليل بر حجت این قول آنست که نقل است از
عبد الله عباس رضی الله عنه که رسول الله صلی الله علیه و آله
وسلم گفت آنست که مرا بهراج بردند بر آسمان که سدر
نام علی علیه السلام را با نام خود بر آسمانها نوشته دیدم پس
صوت یا محمد المصطفى یا علی المرتضى علیهما السلام پس شما را
آسمانها بود اما آنچه امام زین علی علیه السلام فرموده است
أنا صاحب ائوب المبتلى وشافیه و أنا صاحب لويس و
منجید یعنی منم بار ائوب بفرغ و شفا دهنده او و منم بار
یونس فی و محبات دهنده او از ستم ماهی دليل بر حجت
هر دو قول آنست که ائوب بفرغ و یونس بفرغ صلوات الله علیهما
در بلای کربان و محبات از ستم ماهی تمام امیرالمومنین

علی علیه السلام را تا بحضرت حق تعالی بشفیح بیاورند از بلا
مجات بیاقتند و دهائی ازین دو باب از نور ولایت علی
علیه السلام خلاصه یافتند پس معلوم شد که این دو معنی در حق
خود است فرمودند اما آنچه امام علی علیه السلام فرموده است
انا النور الذی اقتبس موسی منه فهدی یعنی من
نور آنکه گرفت موسی کلیم نور علم مرا از نور ولایت من تا
هدایت یافت دلیل بر صحت این قول آنست که ابوذر غفاری
رحمة الله علیه روایت کرد که رسول خدا صلی الله علیه
وآله وسلم گفت که موسی کلیم علیه السلام از نور ولایت علی
علیه السلام انواع علوم اخذ کرد ازین که اقتباس و انقیاد علیست
پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست فرمودند اما آنچه امیرالمؤمنین
فرمود است انا معصوم من عند الله تعالی یعنی من معصوم
از نزد خدای تعالی بیدر صحت این قول آنست که اگر امیرالمؤمنین
علی علیه السلام اندر امامت معصوم نبود این دعا در نزد حق
محکم آید یا ایها الرسول بلغ ما انزلنا الیک من ربک
اورا و حق محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم بخدی بحق زیرا که

و حق رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم که شایسته است که معصوم بود
و احوال معصوم علی بود با یازده فرزند خود زیرا که امامت در عصمت است
و چون عصمت یازده امام دیگر از عصمت علی علیه السلام پس ثابت شد که
علیه السلام معصوم و معصوم بود از قبل خدای تعالی اما آنچه امام
علیه السلام فرموده است انا من جملة من توحى الله یعنی من ترجمان و وحی خدایم
دلیل بر صحت این قول آنست که رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم صاحب
شرع و وحی است و امام علی علیه السلام حافظ شرع و وحی است پس ثابت شد
که علی علیه السلام در حق خود راست فرموده است و او ترجمان خدای تعالی
بود اما آنچه امام علی علیه السلام فرموده است انا المتكلم بك لغبة
فی الدنیا یعنی من متکلم بهم لغتی که در دنیاست دلیل بر صحت این قول آنست
که اجماع امت است که امیرالمؤمنین علی علیه السلام مبقیاد و دوزبان
که در عالم مشهور است با هر زبان ایشان سخن گفته است و این بلیغی است
از علائق امامت اما آنچه امام اول امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرموده است
انا حارون علیه السلام یعنی من خزیده از علم خدای تعالی ام دلیل بر صحت
این قول آنست که اجماع امت است که رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم شریف
علم خدای تعالی بود پس برین قول رسول که فرموده است انا مدینه العلم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

وعلی بابا پس کسی که در شهر تان بود هر آنکه کلید قرینه
علمه خدای تعالی در دست او بود و حازن علم خدای بود اما
آنچه امام علی علیه السلام فرموده است که حجة الله علی من
فی السموات و فوق الارض یعنی من حجة خدای تعالی
بر هر که در آسمانها و بر هر که در زمین است دلیل بر صحت
این قول است که بر روایت عبدالله بن عباس که رسول الله
علیه و آله وسلم فرموده است الا یمه و الحجة من بعد
انتمی عشر من قریش اولهم علی و آخرهم مهدی
یعنی ایما و امیر و امین و حجة خدای تعالی بعد از من و از من
باشد اول این علی و آخر ایشان مهدی بن الحسن صاحب
الزمان صلوات الله علیهم اجمعین اما آنچه حضرت
امیر المؤمنین علی علیه السلام فرموده است انا حجة الله علی الخ
والا نسر یعنی منم حجت بر حق و افس دلیل بر صحت این قول
است که نقل است از علی بن محمد القری رحمه الله علیه
و از عقیقه بن عبدالله الحمصی از علی بن موسی القطرانی

از احمد بن یوسف از محمد بن یوسف از محمد بن عکاشه از حسین بن
بن علی بن الحسین بن ابی عبد الله الحسین و از ابن خود حسین بن
علیه السلام که رسول الله علیه و آله وسلم خطبه می گفت
روزی بعد از حدوثنای خدای تعالی گفت یا معشر الناس ان
الارض لا تخلوا من حجة الله یعنی زمین حالی نباشد از حجة
خدای تعالی و قال الله منی الله علیه و آله و سلم ان علی
ابی طالب علیه السلام هو الامام و الحجة من بعد و ولد
وهو الحسین علیه السلام حجة من حجة و الحجة و ابو جح
لسمعنا سعفهم قائمهم نقل کرده است محمد بن اسحاق
که رسول الله علیه و آله و سلم گفت بدرستی که علی بن ابی طالب
امامت و بعد از من حجة خداست و پسر که حسین است حجت
و برادر حجت و پسر نه حجت هم ایشان قائم صلوات الله
علیهم اجمعین پس ثابت شد که علی حجت خدای بود بر هر که در آسمان
و زمین است اما آنچه امام علی علیه السلام فرموده است که انا
الرا حجة انا الرا دقة یعنی منم را حجت اولی در زمین
صورتی آید علیه السلام که او را نور و لایت من کوهها بلرزاند

و منم را دزد دوم یعنی در میدان صورثا بنده رفته کشته
 خلافت خدای تعالی است پس ثابت شد که امیرالمؤمنین علی
 السلام در احکام راجعه و را دزد داخل باشد اما
 انچه آنحضرت فرموده است انا ذلک الکتاب لا ریب فیہ
 یعنی منم کتاب قرآن که در حق هیچ سگی و گمانی نیست دلیل
 بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله و سلم
 قرآن را طق خوانده است حضرت امیرالمؤمنین این معنی در حق
 خود راست گفته است اما انچه امیرالمؤمنین علی علیه السلام
 فرموده است انا الائمة و احسن النبی امر الله ان
 یعنی بجا یعنی منم نامهای منبگو که اگر امر کرده است خدای تعالی
 که مرا بدان نام بخواند دلیل بر صحت این قول آنست که رسول
 صلی الله علیه و آله و سلم فرموده است که خدای تعالی بپودش علی
 او طایب علیه السلام دعا و بحکمت و کتب نمیکند و هر کس بقای علی
 سوزد بر خدای تعالی دهد الله حاجتها وی روا کند
 و ناد علی الدین قبل است که هر که ناد علی را بخواند و در حق

تشیع آورد امیرالمؤمنین علی علیه السلام مراد آنست و تمام بدیدانی
 هموم و غمور او بر همانند پس ثابت شد که انفعی در حق خود راست
 گفته است اما انچه امام فرموده است که انا لقت السموات
 السبع بود ربه و قدرته یعنی منم بر آید هفت آسمان زمین
 بود خدای خویش دلیل بر صحت این قول آنست که نقل کرده است
 از محمد بن عبد الله از ابوالقاسم بن احمد بن عاجر طائی از
 سلمان بن صفی از موسی بن عبد که گفت شنیدم از حسین بن علی
 علیه السلام که میفرمود که صلوات الله علیه و آله در مسجد میکت که
اول ما خلق الله تعالی محمدا فکت علی خواشیا لا اله الا الله
محمد رسول الله و علی وصیه ثم خلق اللوح فکت علی
حدوده لا اله الا الله محمد رسول الله و علی وصیه ثم
الله یعرف النبی و لا یحب اللوح فقد کذب و من نعم الله
یعرف النبی و لا یعرف اللوح فقد کذب ثم قال الا ان اهل
بنی امان لکم فحیوهم لحنی و تمسکوا بیده حتی ان
لا تضلوا فیل من اهل بیتک یا رسول الله قال علی
و سبطای و السعه من و لدی الحین ابن امان

و معصومون الا انفسهم اهل بيتي وعترتي من لمحي و دني
 صدق رسول الله معنى اين حديث است كه از هفت راوي
 معتبره كه اسان در اقل حديث يا ذكرديم كه رسول
 صلى الله عليه وآله وسلم در مسجد ميگفت در روز از
 خداي عزوجل حاجتي آفريد و بر خواشي آن نوشته
 بعد از كتاب شما ديني كه علي و فتي محمد است آنكه هفت
 زمين را پايافريد و بر اخوار زمين نوشت بعد از
 كتاب شما ديني كه محمد رسول خدا است و علي و فتي
 او است آنكه لوح را پايافريد و بر جوده لوح نوشته
 كه محمد رسول خداست و علي و فتي او است و در آخر اينهمه
 نوشته است كه هر كه دعوي كند كه دوستدار منم و دوست
 ندارد و مني او را بدبستي كه او دروغ زفت و هر كه
 كند كه بغض مني شناسم و مني بغض مني شناسد بدبستي كه
 باشد آنكه رسول صلى الله عليه وآله وسلم گفت بدبستي
 كه اهل بيت من اماست شما را بر دوستي اسان دني
 منست و منست با اسان كند تا كراه نشويد پس كند

مقصود مطالب و احوال بيت
 محمد شايه و وصف حال بيت

العبوديت
 عبوديت
 استغفار
 نماز و روزه

اهل بيت

اهل بيت شما كدامند يا رسول الله گفت علي و سبطين من
 و نه ديگران اولاد حسين عليه السلام كه صاحب بر اينند و معصومان
 و از گوشت و خون منند و چون بر عرش خدا نام اخذت
 نوشته است پس ثابت شد كه علي عليه السلام در آن روز اسانها
 بود پس خداي خوش اما آنچه امام علي عليه السلام فرموده است
 انا و علي الله في ارضيه و الموقض اليه امره و الحاكم في
 عبادته يعني منم ولي خداي تو در دنيا و او حاكم در امور دنيا
 او دنيا را و كذا است اما من خود بسوي خداي خوش نمايتم
 در صلوة شيعه خوش و در شرف گفته است رخصت بمبا
 قسم الله لي و فوضت امره الى حاكمي لقد احسن
 الله فيما مضى كذا لك تحسين فيما بقي كه قولش موافق
 خطبه البيان باشد پس ثابت شد كه از معني در حق خود راست
 گفته است اما آنچه امير المؤمنين علي عليه السلام فرموده است
 انا و علي الله في ارضيه و الموقض اليه امره و الحاكم في
 عبادته يعني منم ولي خداي تو در دنيا و او حاكم در امور دنيا
 دنيا را او دنيا را و كذا است اما من خود بسوي خداي خوش

اَنَا الَّذِي دَعَوْتُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ فَجَاؤُونِي بِعَيْنِي مِنْهُمُ أَنْكَ
 أَقَابَ وَمَا هُوَ إِلَّا جَوَانِدُ هَرْدُورٍ أَمَّا أَجَابَتُ كَيْفَ
 أَقَابَ أَيْزِيَادِ أَيْ نَمَانِ مِنْ بَارِ كَرْدِي دَلِيلِ بَرِي
 أَجْمَاعِ امْتَنَتِ وَبَدَوِي مَاهِ نَوَاشَةِ اسْتِ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ
 حَيْرِ الْمَشْرِ بَرِ ثَابِتِ شَدِّكَ أَيْ مَعْنَى دَرْ خِي خُودِ رَاسْتِ
 كَفَّةِ اسْتِ أَمَّا اِنْجِهْ اِمَامِ دِينِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ فَرَمُودِ اسْتِ
 اَنَا صَاحِبُ النُّشْرِ اَوَّلِ وَ اٰخِرِ بَعْنِي مِنْهُ صَاحِبِ
 نَشْرِ اَوَّلِ وَاخِرِ تَاوِيلِ اِيْنِ كَلِمَاتِ شَرِيفَةِ اَنْتَ كَنْشَرِ اَوَّلِ
 دَر نَامِهَا كَسَادِ عَالَمِ اَرْوَاحِ اسْتِ دَر احوالِ اَخْلَاقِ كَهْرِي
 احوالِ قِيَامَتِ حَيْرِ و شَرِ اَيَّانِ حَكُونَهْ خَوَاهِدُ بُوْدِ وَاِيْنِ
 عَلِيَّتِ كَهْ خَدَايِ تَعَالَى دَر دُرُوزِ اَزَلِ دَر دُرُوزِ قَلَامَتِ مِنْ
 نَمَادَهْ اسْتِ دَلِيلِ بَرِ صَحَّتِ اِيْنِ قَوْلِ اَنْتَ كَهْ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّي اللهُ
 عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمُ فَرَمُودَهْ اسْتِ اَوَّلِ مَا خَلَقَ اللهُ نُورِي
 اَنَا وَ عَلِيٍّ مِنْ نُورٍ وَ اَحَدِ بَعْنِي اَوَّلِ حَزْبِي كَهْ خَدَايِ تَعَالَى
 بِيَا فَرِيدِ نُورِ مِنْ بُوْدِ و مِنْ وَ عَلِيٍّ رَا اَزْ لِيْكَ نُورِ اَوَّلِ
 بِيَا فَرِيدِ حَدِيثِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَر نَشْرِ اَوَّلِ اَحَدِ بُوْدِ

و دَلِيلِ بَرِ نَشْرِ دُوْمِ كَهْ احوالِ قِيَامَتِ شَدِّكَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَر
 نَمَاجِ اَلْبَلَاغَهْ فَرَمُودَهْ اسْتِ لَوْ كُفِّتِ الْغَطَاءُ مَا اَنْزَلَتْ
 نَفْسِيَا وَ دَر تَاوِيلِ اِيْنِ كَلِمَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودَهْ اسْتِ
 ثَابِتِ شَدِّكَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَر نَشْرِ دُوْمِ تَرَا شَدِّ
 اَمَّا اِنْجِهْ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودَهْ اسْتِ
 اَنَا النَّاقُورُ الَّذِي قَالَ اللهُ تَعَالَى قَاذِ اَنْقَرِ فِي
 النَّاقُورِ بَعْنِي مِنْهُ نَاقُورِ اَنْدَمِيدِ نِصْرِ اَوَّلِ و دُوْمِ
 دَلِيلِ بَرِ صَحَّتِ اِيْنِ قَوْلِ اَنْتَ كَهْ نَقْلِ اسْتِ بَا سَنَادِ مُتَقَبَّلِ
 اَزْ اَنْسَرِ بِنِ مَالِكِ اَزْ بَعْجَرِ صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمُ
 كَهْ فَرَمُودَهْ اسْتِ اِنْ عَلِيًّا مُوَكَّلٌ عَلَيَّ بِفَحْشَةِ الصُّوَرِ
 قَالِ النَّاقُورُ بَعْدَ نَحْيِ كَهْ عَلِيٍّ مُوَكَّلٌ بَا شَدِّ بَرِ فَحْشَةِ صُورِ اَقْلِ
 وَ دُوْمِ بَرِ ثَابِتِ شَدِّكَ اَيْ مَعْنَى دَرْ خِي خُودِ رَاسْتِ كَفَّةِ اسْتِ
 اَمَّا اِنْجِهْ اَمْخَصَرَتْ فَرَمُودَهْ اسْتِ اَنَا مَنِيتِ الرِّزْقِ
 وَ مَخْرَجِ الشَّجَارِ وَ مَخْرَجِ الثَّمَرِ بَعْنِي مِنْهُ رُوْيَايَتِ
 كَشْتِ زَارِهَا وَ بَرَقِ اَرْتِدْ مَبُوهَا اَزْ سَنَائِدِ
 مَبُوهْ دَا دَلِيلِ بَرِ صَحَّتِ اِيْنِ قَوْلِ اَنْتَ كَهْ عَالَمِ اَنْ نُوْرُ اَوَّلِ

حضرت علی عالی قدر خالی نیست که او حجت خداست بر عالمی است
و بیانات و کتب و اراها بنور ولایت وی میروند و امام
زمان ما که امام دو از هم است علیه السلام که اکنون از نور
اویان میروند از نقود وجود حدیثی که از او علیست
علیه السلام پس علی علیه السلام مثبت کتب و اراها بود و خزان
تا نور ولایت او مدد نکند هیچ رخت از ایشان نگیرد و خارج
نماید که گفته است یعنی بیرون کنند میوهها و میوه را از جوب
خشت بنور ولایت وی بیرون آید دلیل بر صحت این قول
است که نقل است با سند معتبر انطاریت اعور رضی الله عنه
که از زوایان رسول صلوات الله علیه و آله بود گفت که پیغمبر
خویشتر دیدم که امیر المؤمنین علیه السلام از جوب خشت میوه
بیرون آورد برای امام حسن علیه السلام از ستون مسجد معجز
صلی الله علیه و آله چهار تار تن که چه انا رهبت و چون
اعور این معجزه دید گفت یا امیر المؤمنین این معجزه ترا چه گویند
گفت کسی بگوید خدا و رسول الله قیامت کنند همیشه و دروخ
باشد که انا قاسم النار و الجنة پس قادر باشد

که این

که انا رهبت از جوب خشت بیرون آورد اما آنچه امیر المؤمنین
و امام المومنین گفته است انا مفضی الجوار الفلک فی
الجور یعنی منم نگارم از نور کشتهها در دریاها میوزد
خویش دلیل بر صحت این قول است که مودت و متابعت
علی و اولاد او که ظاهر و مطهرند مثل او بکشتی نوح زده است
حضرت رسول که مثل اهل بیت کشتی سفینه نوح من
لکب فیها نجا و من تخلف عنها غرق میراث شد که
این یعنی در حق خود راست فرموده است اما آنچه ان امام
فرموده است انا صلوة المؤمنین و زکوتهم و صومهم
و حجهم و جهادهم یعنی منم همان مومنان و زکوة ایشان
و روزه ایشان و حج ایشان و جهاد ایشان دلیل بر صحت این
قول است که انس مالک از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت میکند
که حضرت رسول الله صلوات الله علیه و آله فرموده است
لا تقبل الله طاعة عباده الا بقی لایة علی علیه السلام
پس ثابت شد که این یعنی در حق خود راست فرموده است اما
آنچه آن صاحب ذوالقادر فرموده است انا صاحب الکعب و کل

القلعة یعنی من صاحب کوب و زایل کننده دولت تا وی این کلمه نیت
 که دشمنان خود را دولت از میان ببرد نام و دوستان من خود را
 دولت کند که راه من برسد دولت از میان هرگز زایل نکند علی آله
 صاحب دولت است که دولت سنیان من محبت امانت و تا و یادی
 آنست که هر که او مستحق باشد طاعت او آنست که بعد از رسول علیه السلام
 بلا فضل مرا امیر المؤمنین امام و خلیفه بحق اند او را بدولت
 نصبت بهم مندر کرده ام و هر که امامت مرا تفویض کرده باشد بعد از آن
 پیغمبر نشان پی دولتی باشد او را در خلافتی رأی من برسانم یعنی زایل
 کند دولت دشمنان خاندان با شما چون خدای تعالی بکشد نصبت و
 رونج من سپرده است و دولت نیست را از دشمنان خود زایل کنم
 اما آنچه انحضرت فرموده است انا صاحب الارض لانی و الارض
 یعنی من صاحب زمینها و من راجع که این دعا مرا بر شوکت
 که صاحب راجع اند موکل کرده است که بیدست عت من قدرت
 اند اینند که بکسی خطی بی توان من زمین نبیناست و راجع که او آن
 عزیزان را زلزله باشد از نصبت من بر تایت شده علی علیه السلام
 صاحب زمین را و راجع الارض باشد اما آنچه ان جانشین

و خلیفه بحق رسول الله فرموده است انا الذي اهلك الخياري
 و الفراعنة المتقدمين لبيك الذي الفراعنة یعنی منم که هلا
 کند که دشمنان و فراعنة پیشینگان من بتیغ ذوالفقار خویش
 دلیل بر صحت این سخن اجماع امت است اما آنچه انحضرت
 فرموده است انا موسى يوسف الصديق في الحب
 و مخرجی یعنی منم موسی و یوسف صدیق در جاه و بیرون
 کنند او از جاه بلاد دلیل بر صحت این قول آنست که اجماع علمای
 ماست رحمهم الله که اتفاق دارند که چون یوسف و خیر در جاه بلاد افتاد
 تا نام علی در حضرت عزت بشیخ سوار د از آن جاه برون شد
 پس ثبت شد که علی علیه السلام موسی و یوسف بود باشد اما آنچه اما
 مؤمنان فرموده است انا صاحب موسى و يوسف یعنی منم صاحب
 موسی و یوسف و حق معلم موسی بود و من معلم حضرت دلیل
 بر صحت این قول آنست که نقل است از ابن مسلم باشد منزل که چون
 پیغمبر از تردید حضرت باز کردید برادر موسی هر دو پیغمبر بر یک
 معنی حکیم آمد و گفت ای بلدرین دیک حضرت رفتی از علم وی باز
 چه هدیه آورده در باب علوم و معرفت موسی علیه السلام یعنی

عجایبها که از حضرت خضر دیدن بود از کشتن کوه و کوه و معین
کردن کشتی و غیر آن احوالها با هر و ن گفت آنکه گفت
یا هر و ن ازین عجایب بگو بر دیده ام گفت یا موسی چه دیدی
گفت من و خضر با هم بودیم بر کنار دریائی ناگاه مرغ خوش
الحنان آردوی هوا را مکرر صوته غریب بمقدار امر از سر
انگاه مقاری آب بر گرفت از آن دریا و بسوی مشرق پرت
و مقاری دیگر بر گرفت و بسوی مغرب ریخت و مقاری دیگر
بر گرفت و بسوی دریا بر ریخت آنکه پدید و از آن موضع پدید
شد من تعجب کردم که این سرخوای بود درین فکر بود که خضر
از آسمان فرود آمد و سر این یعنی را با من سپان کرد و گفت یا موسی
و یا خضر بدانید که سر حال آن مرغ چه بود از گرفتن بمقدار آب
و تخمین آن با طرف گفت بدانید که خضر پیغمبر غنی من کرد
موسی که ازین دعا پیغمبر از ماد امانت بیاید است که همچون
پیغمبر است و من فرستاده است تا ویران علم آنور مر آن رسته
گفت بدانید که حکمت در حرکات و افعال آن مرغ این بود که چون
مقاری آب بسوی مشرق بر ریخت سو کند یاد کرد که ای موسی ای خضر

منزل

بدانید که بدان خدائی که شرق را مشرق آفرید و مقاری دیگر آب
بسوی مغرب بر ریخت یعنی بدان خدائی که مغرب را مغرب کرد و بد
و بدان خدائی که آسمان را کرد آن کرد آید و بدان خدائی که دریا
سپارد ای خضر بدان که تو منی کردی یعنی منم معلم موسی علی نبینا
شدیم مجتهدین صفات خدای سو کند خنده که در آخر الزمان خدای
پیغمبر بطور خواهد آورد و نام او احمد و محمد و محمد صلی الله علیه
و آله و سلم است که علم تو که خضر و علم موسی با صد نسبت و جهان
هر از پیغمبر صلوات الله علیه در برابر علم محمد بمقدار یک قطره آب
باشد از دریا و باب شهرستان علم محمد المصطفی صلی الله علیه و آله
و سلم علی است و چون محمد از جمیع انبیا صلوات الله علیه عالم بود
و در علم محمد علی شد که انا مدینه العلم و علی بابها پس ثابت شد
که علی معلم موسی و خضر بود اما آنچه امام مبین علی علیه السلام
فرموده است انا الباری و انا المصور فی الارحام و لیکن
این قول آنست که در کتاب صحیح طبری آمده است که ازین دعا
که مصور صورتهات چون صوره تها در شکم مادران میشد
بنده قدر خویش اقل تا بطور و لای که مصور صورتهات نشود

کار حامی داران پس ثابت شد که قول است علی در صون ما از کذب
 اما آنچه انحصرت فرموده است انا انشیکم بما ناکلون
 و ما تخرجون فی بیوتکم یعنی منم آگاه کسند شما بر آنچه
 میخورید و بر آنچه دخیل میشدید دلیل بر صحت این قول است
 که اجماع امت که امیر المؤمنین علی علیه السلام از علم غیر خبر داده
 همگام سلوکی عمار دون العرش و انفعی هم از علم غیب بوده
 پس ثابت شد که علی علیه السلام از دخیل حاکمان با خبر شد
 و از خرج و دخل هر فردی از افراد انسانی اما آنچه
 آن امام بر حق و ولی مطلق فرموده است انا حاکم
 العرش دلیل بر صحت این قول است که این دعا تا نام
 علی را با نام خود اصافت نکرد عرش بر جای خود قرار
 نگرفت اما آنچه آن امام موالدانی علی ولی الله فرموده است
 انا عالم بکتاب و الی القرآن و الکتب السالفة و انا
 اکر سؤخ فی العلم یعنی منم عالمترین کتاب و الی قرآن
 و دانسته که بمای سابقه که با نبیا پیشین آمده است
 و منم راسخ در علم خدای دلیل بر صحت قول است که ایزد

فرموده است که و ما نعلم تا و الیه الا الله و الی اسخون فی العلم
 یعنی دانسته تا و الی قرآن منم مکر خدای تعالی و اسخون علم با جماع
 اهل البیت است که اسخون علم بعد از پیغمبر صلوات الله علیه و الیه
 ائمه معصومین شد سوال اگر گویند بعضی از ایشان منم راسخ
 علم بوده اند چگونه است ثنا با ائمه اسخون کردی جواب
 از برای انکایشان اهل البیت رسولند و ایزد تعالی بجا ندانست
 فرستاد و غیر ایشان راسخان مجازی باشند و ایشان حقیقاند
 پس ثابت شد که آنچه راسخ حقیقه داند راسخ مجازی نداند و منم راسخ
 علم حقیقات درنا و یارو الله اعلم اما آنچه انحصرت فرموده است
 انا سانی الحیت و الطاعون و محرقه ما یعنی منم دشمن
 انواع باجم و سوزنده بهتای کافران دلیل بر صحت این قول
 است که اتفاق علما ما است که امیر المؤمنین علی علیه السلام حیدر
 بتان از حیت و طاعون و سبخت و اجماع امت که امیر المؤمنین
 علی علیه السلام حاکم کعبه را از بتان پاک کرده است پس ثابت شد
 که این معنی در حق خود راست گفته است اما آنچه امام حق علی علیه السلام
 فرموده است انا المنتقم من الظالمین یعنی منم داد طلبنده

ر
 نوع

از ظالمان مظلومان را در لیل بر صحت این قول آنست که امام عادل بود
وصفت عادل آنست که داد مظلومان از ظالمان متباعد بر نایب شد
که اینصورتی در حق خود راست گفته است اما انچه آن امام مرصع و بصیر
وین فرموده است انا الذي اتي دثق الهم الى طاعتي
وكفرت واصفرت ومسحت یعنی منم که بیدارم و در دعوت
جمیع امتان بسوی طاعت خود ام که بعضی من کافر شدند و در آن
کفر مضطرب شدند و خدای تعالی ایشانرا مسخ کرد ایند بر نایب شد که
طاعت علی علیه السلام اصل جمیع سعادت ایمان بود چنانچه فرموده است
انا الذي اورد المنافقين من حوض رسول الله یعنی منم که
رد کنم از منافقان شراب حوض رسول خدا را لیس نایب شد
که دلیل بر صحت این قول آنست که اجماع امتست که علی علیه السلام
ساقی کون خواهد بود اما انچه انحضرت فرموده است انا باب
فتح الله تعالى العباد ده و من دخله كان امنا و من خرج عنه
كان كافرا یعنی منم در فتح خدای بر بندگان هر که بدو محبت و مودت
در آید در دنیا و آخرت از خشم خدای تعالی امین باشد دلیل بر صحت
این قول آنست که رسول الله علیه و آله و سلم در محبت و مودت و

گفته است که علی حقیقه حقیقه یعنی دوستی علی را جزای آن الله بهشت
خواهد بود اما انچه امیر المؤمنین علیه السلام فرموده است انا الذي يبذل
مقاييس الجنان و مقایله الجنان یعنی منم که کفایت بهشت و دوزخ
در دست ملت و دلیل بر صحت این قول آنست که رسول الله علیه و آله و سلم
فرموده است که ان علي بن ابي طالب علي السلام هو قسيم النار و حقیقه یعنی
در بهشتی که علی بن ابی طالب علیه السلام قسمت کرده بهشت و دوزخ است بر نایب
شد که اینصورتی در حق خود راست فرموده است اما انچه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
فرموده است انا قائم مع رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
في الدنيا حقیقت لا روح بترك ولا نفس بلفس غیر
یعنی منم قیام فرموده با رسول الله ص دو سایه سبز در بهشتی که انچه
نه روح را حرکت میاندازد و نه هیچ روح را نفس بر سر بندد و دلیل
بر صحت این قول آنست که رسول الله علیه و آله و سلم گفته است اقام
خلف الله تعالى نوري و انا و علی من نور واحد یعنی اولی خدای
خدا را اقرار نور من بود و مرا و علی را از یک نور آفرید و بر بعضی این
است دلالت میکند هبل اتي على الانسان خيرا من الذخیر
لانه یکن شیئا مذکور یعنی نور منی مایور علی سبب از عالم ارواح
مشتراک با یکدیگر بود پس ثابت شد که اینصورتی در حق خود راست فرموده است

این ده ای
 به کل خندید گفت من
 من درون اندرون و در
 که بجز ای خندید کرد از من
 من مظلوم چه عاقل

آنکه نظر ولایت علی بن ابی طالب را یافتند فرمودند و فرمودند که این
 خبر ثابت شد که علی علیه السلام در قرون اولی و اصل باشد اما
 آنچه آن امام علیه السلام فرموده است اَنَا ذُو الْقُرْتَبَيْنِ فی هذه
 الْأُمَّةَ راست است زیرا که در قرون اولی بن علی مرتضی است
 و در قرون دوم امام است او با پادشاه فرزندان او علیهم السلام تا قیامت
 نمایند و در نسبت نیز هر یک امام خواهند بود اما آنچه امام
 علیه السلام فرموده است اَنَا كَهَيْبِ عَصِیٍّ یعنی منم کاف
 کافی گفته اند که این زمان و این زمان امام است خویش مردمان
 از جمیع خلق و هادی اند در هدایت خلقان یا برضی منم
 مرتضی یعنی عالم انبیا الهی خدای از اسباب تا باشند چون نور
 و انجیل و زبور و زبور و غیره منم یعنی صابر در جای
 دشمنان و اجماع است که امیر المومنین علی علیه السلام درین صفها
 موصوف است اما آنچه امام حسن علی علیه السلام فرموده است اَنَا
 فَرَعٌ مِنْ فُرُوعِ النَّبُوتِ وَ قَدْ لَيْكُ مِنْ قُنَادِلِ الْبُیُوتِ
 یعنی منم شاخ از شاخای نبوت کافی قوله تعالی و النبی

تجدید افکار

مثل زده است الله نور السموات والأرض مثل نور مشكاة
 فيها مصباح درین آیه انور تعالی تاویل علی را علیه السلام چراغ
 درین خود خوانده است باسراج محمد المصطفی صلی الله علیه وآله وسلم
 شریک مثل پس نایب شد که اینجی در حق خود راست فرموده است
 و راست بود اما آنچه آنحضرت فرموده است انا عالم بتیغیر الزمان
 و هو ادثیر یعنی منم عالم بتیغیر زمان و حدیثان زمان که واقع میسود
 تا قیامت و دلیل بر حجت این قول آنست که رسول صلی الله علیه وآله
 وسلم فرموده است انا ممدیة العلم و علی بابها پس ثابت شد
 که علی علیه السلام مجادات زمانه عالم باشد اما آنچه امام دین امیرالمؤمنین
 علی فرموده است انا الذی یقر عمل عامل الا غیر منی یعنی
 منم آنکه هیچ عمل عالمی بی معرفت من حوائی قبول نمیکند دلیل بر حجت
 این قول آنست که رسول صلی الله علیه وآله وسلم ایندین معنی که لا
 یتقبل الله طاعة العباد الا بقول لایة علی بن ابی طالب یعنی خدا
 تعالی هیچ طاعت از بندگان قبول نمیکند مگر بولایة علی علیه السلام
 پس ثابت شد که هیچ طاعت از مملکتی بی محبت و مودت علی قبول نمیشد
 اما آنچه آنحضرت فرموده است انا اعلم عدد النجوم و من ثلث

این کتاب از حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است
 و در آن است که هر کس این کتاب را بخواند
 از هر دردی که باشد شفا یابد
 و اگر کسی از این کتاب بخواند
 در روز قیامت
 از هر دردی که باشد شفا یابد

و حقیقتا و مقداریها و ذنبا و قطرات الا مطار یعنی منم انکه
 دایم بنام محمد مودان و عالم و دین این و سبکی انان و مقدار
 کوهها و دین آن و سنا و قطرات باران و دین حق این قول است
 که اینها حق است زیرا که علی علیه السلام اجماع است که صاحب علم کتب
 بوده است پس این حق در حق خود بسیار است و باینست است اما
 آنچه آنحضرت فرموده است انا قتل الثقلین و اجماع
 مرثیه یعنی منم کشند و قتل و زنده کنند این دو بار
 دلیل بر حق این قول آنست که نقل است با سند متصل از عبد الله
 سلمی که بیان بن سلمان شنیدی چون دیدم بحشمه که حق
 امیر المؤمنین علی علیه السلام خودی را از کوفه رفتن کرد و آیند
 فریاد بن آورد که باقر را که علی خداست خاکش بیدهان
 ممکن نیست که علی خدا باشد علی گفت ویر که کلمه کفر گفتی باین کلمه
 که علی بن خداست بیان ازین سخن باز نه استاد علی علیه السلام
 بدو غضب کرد و ذوالفقار بر دوشش بنیداخت و سر وی

چون

این کتاب از حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است
 و در آن است که هر کس این کتاب را بخواند
 از هر دردی که باشد شفا یابد
 و اگر کسی از این کتاب بخواند
 در روز قیامت
 از هر دردی که باشد شفا یابد

این کتاب از حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است
 و در آن است که هر کس این کتاب را بخواند
 از هر دردی که باشد شفا یابد
 و اگر کسی از این کتاب بخواند
 در روز قیامت
 از هر دردی که باشد شفا یابد

چون کوی میگردید و همچنان میگفت که علی خداست علی علیه السلام دعا کرد
 خدای تعالی میرکت او بنابر آنکه کرد ایند علی علیه السلام او را وعظ گفت
 و پندش داد که سبب خدایم مرا مودین کوی و خدا مگوی که اگر ازین جهان
 بروی کافرا بایی دو مرد بار بیان توبه نکرد و وعظ نشنید و همچنان میگفت
 که علی خداست که مرا چون مرده بود زنده کرد علی علیه السلام دو مرد بار ذوالفقار
 نزد و سر وی بنیداخت سر بیان حوال کوی میگردید و همچنان میگفت
 که علی خداست دو مرتبه علی دعا کرد و میرکت دعا او ایند و تمام مبارزات
 کرد ایند و همچنان که بدو دعا عیسی بن مرده صد ساله زنده میشوی
 عیسی بن مرده قابل بنوع بود و علی علیه السلام قابل ولایت آنکه چون امیر المؤمنین
 بنابر آنکه کرد ایند و دیگر بار بنیداد و وعظ گفت که ای بنده خدا ای
 اوین کلمه کرد و استغفار کن خدای تعالی بهیچگونه ترک گفتن این قول
 نکرد و امیر المؤمنین علی علیه السلام مساجات کرد که خدا او را باین شخص
 دیگر چه کنم که دوبار شنیدم و دوبار شنیدم خدای تو و زنده کرد اینم
 از سر این کلمه کفر در نمیگذارد از حق ملک عالم الهام امکه دست
 ازین جا حال بگذارد تا بمر آن خود ببرد و بدو روح روه و اب و ادر و روح
 بماند آنکه از قوله وی بعضی مردم میگویند و مردم در نصیریه از قوم وی بنید

در شهر عشق سنا را مییم
 عشق قبله گاه اکاه
 دل نیست اندر در امان
 ماری وی دل بهیچکس نتایم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

وینویسند کتاب
و خط ای که در
الغفار و قیامی

١٥٨
 ١٢٠
 ٨٧
 ١٧١

آنک	ایوم	لایا	میکس	ماتین
سپا	سپین	باط	جیل	وتی
طیای	مچی	مچی	١٣	جیل
عدا	لیل	دانی	٩٣	١٢٨
عزیز	١١٩	٥	٥	١٢٨

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

انا	بصلا	طیقا	١٢٢
١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢
 ١٢٠
 ١٧٢
 ١٢٢

١٢٢	١١٨	١٧٢	٥٢
١٢٢	٥٥	١١٢	١١٧
١١٩	١١٢	٥٣	١١٧

١٢٢

پ	و	ز
۱۳	۴	۶
۵	۷	۹

2	95	4
1	6	14
11	10	0

جیب	میلیک	۶۰
۳۳	۲۲	۱۱
۶۶	۳۳	۲۲

١١	هـ	١١	ح
١٢	ز	١٢	ح
١٣	ح	١٣	ح
١٤	ح	١٤	ح

11

لا تتركهم فيكم الله فهو السبع العلي

الشارق والظروف

١٩٩	١٩٢	٢٠٢	٢٠٥
٢٠٥	١٩١	٢٠٤	٢٠٥
١٩٤	٢٠١	١٩٧	٢٠٥
٢٠٧	١٩٤	٢٠٧	٢٠٧

١٠٠٢

لا تتركهم فيكم الله فهو السبع العلي

الشارق والظروف

١٩٩	١٩٢	٢٠٢	٢٠٥
٢٠٥	١٩١	٢٠٤	٢٠٥
١٩٤	٢٠١	١٩٧	٢٠٥
٢٠٧	١٩٤	٢٠٧	٢٠٧

١٠٠٢

[illegible]

و شرح اصلاح
 کل نظام مجمع دوا و خبر
 بام با جان صلاح مکتب که است کار با یاد
 قاعد و دیگران را که در مکتب است و یکدیگر را حاصل نشود
 که با او و با او باشد و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 باشد و کاری که در آنجا شود و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 پیم کند و این صادر نشود و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 نام است و شرح تمام می باشد و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 امور سلطنت از آنجا که امور سلطنت است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 سلطنت امور که می کنند و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 معاینه که سادات و ارباب اس که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 روح را و این است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 سلطنت معراج را و این است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 در پایه معراج را و این است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 و این است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است

و شرح اصلاح
 مکتب که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 او و در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 خصوصاً نامش را که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 نموده و گاه مکتب که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 مازل شود که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 نامی که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 شد و این کار را و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 و هرگاه سلطنت و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 و اعداد را و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 صالحات حصول می شود و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 سادات و ارباب اس که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 باز کرد و این کار را و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 در این ساحل خود که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است
 که در آن مکتب است و آنکه سادات و ارباب اس که در آن مکتب است

[illegible]

1922